

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **10 str.**

Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 12-2 w poł.

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

Konto czekowe P. K. O. Nr. 160-315

Cena numeru w Toruniu i na prowincji **gr. 20**

Rękopisów Redakcja nie zwraca

Redakcja Administracja: Toruń Szeroka 11

Telefony Redakcji dziennej 747, 748. Telefon Redakcji nocnej 749.

Oddziały: Gdańsk, Kaszubski Rynek 21, tel. 214-94 — Gdynia, ul. 10 Lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, ul. Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejherowo, ul. Gdańska 4, tel. 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-13, — Inowrocław, ul. Marsz. Piłsudskiego 4a, tel. 602.

Rok V.

Toruń, środa 31 maja 1933

Nr. 123

Gdańsk pod panowaniem swastyki Po zwycięstwie wyborczym hitlerowców

Urzędowo ustalony dotychczasowy podział mandatów: hitlerowcy 38, socjaliści 13, komuniści 5, centrum 10, niemiecko-narodowi 4, lista polska Czarneckiego 1 i lista polska dr. Moczyńskiego 1.

Wynik niedzielnych wyborów do Volkstagu przyniósł bezspornie wielkie zwycięstwo hitlerowcom, którzy sami otrzymali ponad 50 proc. ogólnej ilości głosów.

Nadzwyczajne wydanie pisma „Danziger Sontags Ztg.” uważa ten wynik za bar dziej dla hitlerowców pomyślny, niż w Rzeszy, gdzie zdołali oni skupić dokoła siebie zaledwie 44 proc. całej ilości głosów. Zdaniem pisma jest to dowód, że ludność gdańska dała wyraz jasny swojej woli po tej samej linii rozwoju, jak się to stało w Rzeszy.

Z innych partii politycznych zdecydowana porażkę ponieśli niemiecko-narodowi, tracąc 6 mandatów, a zdobywając do nowego Volkstagu zaledwie 6 posłów. Partia centrum utraciła stan posiadania, a nawet zdobyła ponad tysiąc głosów więcej, niż w wyborach poprzednich. Niemniej jednak w nowym Volkstagu będą mieli o jedno miejsce mniej z powodu wyższego rozdziału mandatów. Organ partii centrowej „Danziger Landesztg.” wyraża zadowolenie z faktu, że mimo ciężkiej walki, jaka partja toczyć musiała — ilość głosów oddanych na nią nawet się zwiększyła. Pismo centrowe uważa, że powodzenie hitlerowców nie jest tak wielkie, jak niektórzy się spodziewali, lecz w Gdańsku, jak pisze „Danziger Landesztg.” nie powinno się dążyć do eksperymentów rewolucyjnych „zmianie konstytucji — zaznacza dziennik narodowo-socjalistyczny — będzie możliwe przeprowadzić jedynie przy współudziale partii centrowej i niemiecko-narodowych”.

„Danziger Volksstimme” przyznaje, że partja socjalistyczna poniosła poważne straty, uważa jednak, że przy obecnie panujących w Gdańsku warunkach ludność pracująca pozostała wierna partji, która w nowym Volkstagu będzie najsilniejszą partią opozycyjną i wogóle najsilniejszą frakcją po hitlerowcach. „Danziger Volksstimme”, zastanawiając się nad ukształtowaniem stosunków w przyszłości — uważa że mimo rządów hitlerowskich Gdańsk nie przejdzie do Rzeszy, gdyż nad jego konstytucją i panującymi stosunkami czuwają czynniki do tego powołane. Pismo na zakończenie wyraża jednak pesymistyczne zapatrywania na dalsze kształtowanie się stosunków między Polską i Gdańskiem i nie daje wiary uspakajającym oświadczeniom przyszłego prezydenta senatu Rauschninga, przywódcy hitlerowców Foerstera, kandydata na senatora spraw wewn. Greisera.

„Danziger Allgemeine Ztg.” usiłuje wykazać, że straty, jakie partia niemiecko-narodowa poniosła nie powinny być uważane za niezadowolone z rządów prezydenta Ziehma, lecz za dowód wzmocnienia nowych dążeń narodu niemieckiego jak to ma miejsce w Rzeszy. Na zakończenie pismo nacjonalistyczne wyraża życzenie powodzenia dla narodowych socjalistów, zwłaszcza w ich pracy nad utrzymaniem niemieckości Gdańska i w walce z marksizmem.

Władze hitlerowskie zakazały wszelkich pochodów i demonstracji z racji zwycięstwa, odniesionego przez hitlerowców w wyborach do sejmiku gdańskiego.

Przywódcą hitlerowców tujejszych Foerster ogłosił odezwę do swoich towarzyszy partyjnych, wyrażając podziękowanie za wielką pracę, jaką wykonywali dotychczas w Gdańsku i wzywając sukcesu wczoraj osiągniętego. W odezwie swojej Foerster m. in. pisze: Świat powinien przejrzeć, że Gdańsk połączony jest nierozdzielnie z krajem ojczystym.

Czołowy kandydat hitlerowców dr. Rauschning wczoraj wieczorem wyjechał do Berlina dziś o godz. 11 ma on dać przedstawicielom prasy niemieckiej oświadczenie

Radość w Berlinie

Berlin, 30. 5. (PAT). Podkreślając zgodne zwycięstwo hitlerowców, w wyborach gdańskich, popołudniowa prasa berlińska wskazuje na wielkie straty innych stronnictw, a zwłaszcza niemiecko-narodowych oraz na utrzymanie dotychczasowego stanu posiadania przez Polaków.

„Boehsen Ztg.” widzi w obecnych wyborach manifestację ludności gdańskiej na

o sytuacji w Gdańsku i o swoich zamiarach na przyszłość.

Wojna „maczna” Gdańska z Polską

W dzienniku urzędowym W. M. Gdańska ogłoszono rozporządzenie Senatu w sprawie nadzoru nad produkcją i handlem mąką. Rozporządzenie to dotyczy również kontroli na punktach granicznych. Sprawdzana na teren W. M. Gdańska mąka poddana będzie badaniom w instytucie chemicznym W. M. Gdańska.

rzecz jej łączności z narodem niemieckim oznacza, że dla Gdańska raz na zawsze odtąd istnieć będzie tylko jedna orientacja w kierunku ojczyzny niemieckiej. Niemiecko-narodowy „Tag” wysuwa żądanie utrzymania wspólnego frontu narodowego w Gdańsku nie tylko ze względów wewnętrznych ale również zewnętrznie — politycznych.

Kpt. Skarzyński wystartował do Kurytyby

Rio de Janeiro, 30. 5. (PAT). Kpt. Skarzyński wystartował wczoraj o godz. 9.45 do Kurytyby.

Przy odlocie obecny był minister pełnomocny Rzplitej p. Grabowski, szef gabinetu ministra spraw wojsk., attache wojskowy poselstwa argentyńskiego oraz szef dep. lotn., który w

imieniu ministerstwa wojny ofiarował kpt. Skarzyńskiemu spadochron, życząc w gorącym przemówieniu dalszych sukcesów lotnictwu polskiemu.

Kpt. Skarzyńskiego eskortowała eskadra, pod dowództwem asa lotniczego brazylijskiego pułk. Braga.

Zwów w Rzymie

knwią coś Goebels z Mussolinim

Rzym, 30. 5. (PAT). Agencja „Stephani” donosi, że król przyjął na audjencji, przybyłego wczoraj rano do Rzymu ministra propagandy Rzeszy Goebelsa. Po audjencji Goebels odbył dłuższą rozmowę z Mussolinim.

Berlin, 30. 5. (PAT). Sterowiec „Hr. Zeppelin” wystartował wczoraj nad ranem z Friedrichshafen w drogę do Rzymu z 25 pasażerami. Wśród gości znajduje się kilku dziennikarzy włoskich i niemieckich.

Brutalny napad hitlerowców na urzędników konsulatu Rzplitej w Opolu

(o) Warszawa, 30. 5. (tel. wł.) Z Opoli donoszą, że napadnięto tam w bestjalcki sposób na dwóch urzędników Konsulatu Generalnego Rzplitej. Napastnikami byli umundurowani hitlerowcy. Jeden z bojówkarzy chwycił urzędnika za gardło i trzymając go w ten sposób, zrewidował czy nie ma przy sobie broni. Drugiego urzędnika również zrewidowano. Konsulat Generalny złożył ostry protest w Rządzie Opolskiej.

to musiało nastąpić w drodze normalnej procedury Ligi Narodów przy utrzymaniu zasady jednomyślnej decyzji. Oznacza to, że kraj zainteresowany ma głos w każdej dotyczącej go sprawie.

„Morgen Post” podkreśla wiadomość „Timesa”, twierdząc nawet, że Francja udzieliła Malej Entencie powyższego zapewnienia na piśmie. W tych warunkach — podkreśla „Morgen post” — „pakt czterech mocarstw utracił swoją ostrość, jego zęby zostały wyjęte”.

(o) Warszawa, 30. 5. (tel. wł.) Jak wiadomo zjazd ministrów spraw zagranicznych

Ukonstytuowanie władz Banku Akceptacyjnego

(o) Warszawa, 30. 5. (tel. wł.) Wczoraj zostały dokonane czynności formalne związane z założeniem Banku Akceptacyjnego i ukonstytuowanie jego władz. Akt utworzenia Banku Akceptacyjnego został podpisany przez wiceprezesa Państwowego Banku Rolnego p. K. Stamirowskiego i delegatów Banku Polskiego p. Koziella i Banku Gospodarstwa Krajowego p. Pawłowskiego.

Walne zebranie akcjonariuszów wybrało Radę Nadzorczą, której prezesem został p. W. Wróblewski, prezes Banku Polskiego, wiceprezes — p. K. Stamirowski, wiceprezes P. B. R. i członkami — pp. Baczyński, Karwacki, Staniszewski, Koziell, Kossakowski, Tetara i Barysz. W skład komisji rewizyjnej weszli pp. Buczkowski, Mikołajczyk, Totch, Zórawski i Zadrzykraj.

Kapitał zakładowy banku wynosi 12 i pół miliona zł, z czego skarb pokryje 6 i pół mil. Bank Polski — 3 miliony, a Bank Gospodarstwa Krajowego i Państwowy Bank Rolny po półtora miliona zł.

Prof. Młynarski - delegatem finansowym Ligi Narodów w Grecji

Ateń, 30. 5. (PAT). Przybył tu z Warszawy profesor Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie p. Feliks Młynarski, członek Komisji Finansowej Ligi Narodów, który wespół z drugim dwoma członkami tej Komisji wlochem Tumedei i francuzem Laure został wydelegowany przez Ligę Narodów do przeprowadzenia ekspertyzy finansowego i gospodarczego stanu w Grecji.

Po złożeniu oficjalnych wizyt u premiera Tsaldarisa, ministra Finansów Lowerdosa i ministra Spray Zagranicznych Maximosa, prof. Młynarski przystąpił natychmiast do rozpatrzenia materiałów, zebranych przez uprzednio przybyłych z Genewy rzeczoznawców Ligi Narodów. Prace te potrwać do 2-go czerwca, poczem prof. Młynarski odjedzie wprost do Londynu na specjalną sesję Komisji Finansowej Ligi, na której zostaną przedstawione wyniki prac rzeczoznawców.

Przed elektryfikacją węzła warszawskiego

(o) Warszawa, 30. 5. (tel. wł.) W Ministerstwie Skarbu złożono szereg ofert na elektryfikację węzła kolejowego warszawskiego. Proponowane przez oferty sumy wzbijają się w ramach od 60 do 90 milionów złotych. Najpoważniej jest traktowana pewna oferta angielska. Pertraktacje w toku.

Pakt czterech „bez zębów” Stanowisko Polski nie uległo zmianie

Londyn, 30. 5. (PAT). „Times” twierdzi, że pomiędzy Wielką Brytanią a Francją doszło do porozumienia w sprawie paktu czterech mocarstw i że zostanie on rychło parafowany.

W Brytanji według „Timesa” zgadza się obecnie na włączenie artykułu 16 paktu Ligi, dotyczącego sankcyj.

Niechętnie stanowisko Malej Ententy — jak twierdzi „Times” — uległo zmianie wobec zapewnienia, że pakt nie wpłynie na stosunki tych państw i Francji, że sprawa rewizji terytorjalnej do paktu włączona nie będzie i że o ile sprawy te zostaną poruszone, to będzie

państw Malej Ententy w Pradze, który się ma zacząć dziś, dnia 30 maja, zajmować się również będzie sprawą „paktu czterech”. Jak słychać rządy Malej Ententy mają częściowo zmodyfikować swoje stanowisko względem paktu. Na podstawie wiadomości, które posłałamy, możemy stwierdzić z całą stanowczością, że STANOWISKO RZĄDU POLSKIEGO W STOSUNKU DO OMAWIANEJ SPRAWY NIE ULEGŁO ZMIANIE I JEST W DALSZYM CIĄGU ZDECYDOWANIE NEGATYWNE

to musiało nastąpić w drodze normalnej procedury Ligi Narodów przy utrzymaniu zasady jednomyślnej decyzji. Oznacza to, że kraj zainteresowany ma głos w każdej dotyczącej go sprawie.

„Morgen Post” podkreśla wiadomość „Timesa”, twierdząc nawet, że Francja udzieliła Malej Entencie powyższego zapewnienia na piśmie. W tych warunkach — podkreśla „Morgen post” — „pakt czterech mocarstw utracił swoją ostrość, jego zęby zostały wyjęte”.

(o) Warszawa, 30. 5. (tel. wł.) Jak wiadomo zjazd ministrów spraw zagranicznych

Nakazy racji stanu

Ustawa kartelowa nie może być świstkiem papieru

Uważny obserwator współczesnego życia społecznego nie może nie spostrzec zmiany, jaka w ciągu ostatnich lat zaszła wśród pojęć i poglądów różnych sfer i różnych warstw społecznych.

Poglądy, uchwały, programy, które do niedawna jeszcze z całą pewnością nosiły piętno niesłychanie „radykałnych”, „przewrotowych”, „zagrożających spokojowi publicznemu”, — dziś wygłaszane są przez szereg czynników oficjalnych, z pewnością dalekich od wszelkich rewolucyjnych haseł.

Niezmiernie charakterystyczna encyklika Papieża Piusa XI („Quadragesimo anno”) ocenia obiektywnie niebezpieczeństwa, wynikające ze spaczenia współczesnego ustroju gospodarczego. Omalwa ona głębokie przemiany, jakie ostatnio nastąpiły w życiu gospodarczym, podkreśla niezmierną potęgę i despotyczną władzę ekonomiczną w ręku nielicznych jednostek, wynikłą wskutek niczem nieograniczonej swobody w współzawodnictwie.

Wolne współzawodnictwo dobiło samo siebie, stworzyło wewnątrz poszczególnych krajów dyktaturę ekonomiczną, która sięgnęła równocześnie po władzę polityczną dla poparcia swych egoistycznych dążeń gospodarczych. W dziedzinie międzynarodowej obecne stosunki ekonomiczne wytworzyły z jednej strony „nacionalizm” lub nawet „imperjalizm” gospodarczy, — z drugiej zaś „internacjonalizm”, albo „międzynarodowy imperjalizm” kapitału, dla którego ojczyzna jest tam, gdzie mu dobrze.

W Polsce, w równocześnie ogłoszonym orędziu, ks. Biskup Kubina rozpatruje przyczyny współczesnego kryzysu, by dojść do wniosku, że jest to kryzys ustrojowy. Ustrój gospodarczy zachwiał się w swych podstawach i albo musi się poddać daleko idącemu przeobrażeniu, albo nawet ustąpić miejsca innemu ustrojowi gospodarczemu i społecznemu.

Nowy program gospodarczy prezydenta Roosevelta stawia mocno i w zupełnie konkretnej formie zasadę ukroczenia wybujałej wszechwładzy kapitału.

Kontrola nad bankami, kontrola nad emisjami zagranicznymi, reglamentacja produkcji rolnej, kontrola produkcji przemysłowej, kontrola poziomu cen, ustalenie minimum płac pracowniczych i maksimum uposażeń dyrektorów i członków rad nadzorczych spółek akcyjnych — oto zasadnicze tezy tego programu.

Równocześnie senat amerykański podejmuje, czysto teoretyczną narazie, niezmiernie jednak znamienne uchwałę o 30-godzinnym tygodniu pracy.

Wszystkie te głosy i enuncjacje dowodzą niezbicie, że hasła o konieczności reorganizacji obecnego ustroju, głoszone oddawna przez obóz pracowniczy, przechodzą stopniowo do programów i poczynań oficjalnych. Ustroju kapitalistycznego, tego najlepszego z ustrojów, jak niedawno jeszcze głosiły nasze sfery gospodarcze, nikt jakoś nie chce bronić w jego dzisiejszej formie.

Pierwszym krokiem na drodze ku naprawie obecnego ustroju kapitalistycznego, opartego w swej czystej formie na wolnej konkurencji i swobodzie przemysłowej, jest kontrola państwa nad przemysłem.

Sprawa ta w wewnętrznych stosunkach polskich nabiera specjalnego zabarwienia ze względu na istniejącą przewagę

obcego kapitału w naszym życiu gospodarczym. Nie ulega już chyba najmniejszej wątpliwości, że szereg największych koncernów hutniczych i górniczych na Śląsku otrzymuje w zakresie polityki gospodarczej i społecznej bezpośrednio dyrektywy i dyspozycje z Niemiec. Niezmiernie charakterystyczne jest całkiem niedwuznaczne oświadczenie, złożone przez dyrekcję jednej z firm metalowych w Katowicach, że fabrykę zamknie, bo nie ma żadnego interesu w opłacaniu polskiego robotnika niemieckimi pieniędzmi. Żałować tylko należy, że dyrekcja owej firmy nie przytoczyła równocześnie, ile akcjonariusze niemieccy wywieźli już pieniędzy, zarobionych na polskim robotniku.

Groźna potęga międzynarodowej po-

lityki kapitału, o które; mówi encyklika papieska, jest znacznie bardziej niebezpieczna w Polsce, niż w innych krajach.

Zawodowe organizacje pracownicze oddawna już domagają się kontroli rządu nad przemysłem, ustawowej ochrony gospodarstwa narodowego przed bezwzględna eksploatacją ze strony kapitału, zwłaszcza zagranicznego.

Konieczność zastosowania kontroli nad przemysłem uznał rząd polski, przeprowadzając ustawę kartelową. I chociaż zainteresowane sfery przemysłowe będą się z pewnością starały ustawę tę zwalczać lub ją w ten lub inny sposób sabotować, — zdrowy głos społeczeństwa polskiego znalazł swój mocny wyraz w obradach Zjazdu gospodarczego BBWR. Referent komisji przemysłowo-handlowej,

b. min. Miedziński, reasumując prace komisji, wyraźnie podkreślił, że nie tylko w dziedzinie politycznej, ale i w dziedzinie gospodarczej decydować musi polska racja stanu. A ponieważ w wielkim, skartelizowanym przemyśle w Polsce znajduje się stosunkowo dużo kapitałów obcych, które nie liczą się w dostatecznej mierze z polską racją stanu, musi tu istnieć pierwiastek przymusu. Przymus ten zawarty jest w ustawie kartelowej. Ustawa kartelowa nie może być kawałkiem papieru, lecz realnym narzędziem polityki państwowej.

Rząd dał już niejednokrotnie wyraz polskiej racji stanu w dziedzinie zagadnień gospodarczo-społecznych. Bronił zarobków robotniczych przed zakusami przemysłu hutniczo-górniczego, potrafił narzucić umowę zbiorową w przemyśle włókienniczym wszystkim niezrzeszonym firmom, mimo nawet braku podstaw prawnych w tej mierze.

Obecnie może sięgnąć głębiej: — położyć rękę na organizacji przemysłu w Polsce.

Szaleństwa w pakcie czterech Parcelowanie Europy na „sferę wpływów”

Prasa francuska w dalszym ciągu żywo interesuje się ewentualnością zawarcia w najbliższym czasie paktu czterech. Zdaniem dzienników pakt w najbliższym czasie prawdopodobnie nie spowoduje rewizji traktatów, ale będzie bezwzględnie przyczyną innej rewizji, o wiele istotniejszej, aniżeli się przypuszcza. Koncepcja Mussoliniego podziału wpływów w Europie zdaje się realizować(!) Jedną sferą wpływów pozostawiona będzie Niemcom, druga Włochom, Francji pozostawi się swobodną ekspansję

w jej kolonjach, z jednoczesnym usunięciem jej ze sfery między Bałtykiem a morzem Czarnym.

Jest to wręcz zabawne, gdy tak olbrzymią potęgę, jaką jest Polska i Mała Ententa pragnie ktoś poddać pod takie czy inne wpływy!

„Le Rempart” zapytuje, czy zbrodnia będzie dokonana i zapowiada iż jeżeli premier Daladier zgodzi się na taką hańbę, podniesie przeciwko sobie większość parlamentu i jednomyślną opinię kraju. Po-

wołując się na Montamberta, dziennik pisze: „jest coś gorszego od katedy, to lokajstwo”.

„Figaro” pisze, że jeżeli dojdzie do podpisania tego instrumentu rewizji traktatów, to wydaje się możliwym zerwanie więzów zaufania i przyjaźni, łączących Polskę i Małą Ententę z Francją.

„Le Journal des Debats” nazywa pakt czterech szaleństwem. Jeżeli rząd zgodzi się na podpisanie paktu, upadek jego jest nieunikniony. Dla uspokojenia opinii publicznej podaje się do wiadomości, iż Polska i Mała Ententa otrzymały szereg zapewnień co do nienaruszalności traktatów i że pokój zapewniony jest na 10 lat. Są to wszystkie nieścieszności. Mała Ententa i Polska mogą z godnością ogłosić swoje desinteressement w stosunku do paktu, którego realizacji nie przeszkodzą, przyjmując do wiadomości notę, według której nigdy mowy nie będzie o rewizji traktatów. Byłoby narównością sądzić, iż Niemcy i Włochy nie mają jakiegoś określonego celu, dążąc tak gorączkowo do pozytywnego zrealizowania paktu czterech mocarstw.

Mała Ententa w obronie istniejących traktatów i granic

W całej Rumunii, a zwłaszcza w Bukareszcie odbyły się w ubiegłą niedzielę imponujące manifestacje antyrewizjonistyczne. W zebraniu, jakie odbyło się w Bukareszcie, wzięło udział zgórą 30 tysięcy osób, w tem wielu delegatów z prowincji. Manifestacja rozpoczęła się w parku Karola od błogosławieństwa, udzielonego przy byłym i całem krajowi przez patriarchę Mirona Cristea. Przemówienia entuzjastycznie oklaskiwane przez zebrane tłumy, wygłosiło 18 mówców w tej liczbie przywódcy wszystkich stronnictw rumuńskich, podkreślając niezłomną wolę narodu rumuńskiego i do obrony istniejących traktatów i granic.

Dyrektor dziennika „Universul” — oświadczył m. in. co następuje: „pragniemy

pokoju, lecz jeżeli inni pragną wojny, to przyjmujemy ją, broniąc z całą energią sprawiedliwości, ustalonej po Wielkiej Wojnie”. Szczególnie gorąco przyjęto przemówienia przedstawicieli Jugosławji Ivanowicza i Czechosłowacji — Slavika.

Podobnie jak w innych krajach Małej Ententy, odbyły się również w Jugosławji liczne zebrania manifestacyjne, skierowane przeciwko tendencjom rewizjonistycznym. W stolicy zebrało się na wiecu przeszło 50 tysięcy osób. Przemawiali m. in. przybyli specjalnie delegaci rumuńscy i czesko-słowaccy, przynosząc pozdrowienia swych krajów i podkreślając wolę pokojową państw Małej Ententy i zdecydowane dążenie do obrony traktatów.

W marszu do Polski mocarstwowej

Depesze holdownicze zjazdu KPW

Zjazd delegatów kolejowego przysposobienia wojskowego w Warszawie wysłał do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i Pana Marszałka Piłsudskiego depesze holdownicze następującej treści:

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki. Drugi walny zjazd delegatów 65 tysięcy członków KPW składa Ci, dostojny Panie Prezydencie, hołd najwyższy, jako pierwszemu Obywatelowi, świecącemu przykładem ofiarnej pracy dla Państwa i jako reprezentantowi majestatu Rzeczypospolitej, w której obronie kolejarz polski zawsze jest gotów sta-

nać, gdy zajdzie tego potrzeba, a której w czasie pokoju pragnie oddać wszystkie siły, pracując wraz z całem społeczeństwem nad rozbudową mocarstwowej potęgi. Przyjdźmy Zjazdu.

Pierwszy Marszałek Polski Józef Piłsudski: Delegaci 65 tysięcy kolejarzy, członków KPW zgromadzeni na walnym zjeździe w stolicy, składają Ci, Wodzu, hołd najwyższy i wierni do ostatniej chwili, oddani bez zastrzeżeń, ślubują trwać przy Tobie niezmiernie w wielkim marszu od Polski Wyzwolonej do Odrodzonej Polski Mocarstwowej — Przyjdźmy Zjazdu.

Gdynia w prasie czeskiej

Jedno z najpoczytniejszych pism czeskosłowackich zamieściło w tych dniach notatkę o rozbudowie polskiej floty handlowej. Pismo to donosi, że w najbliższym czasie kursować po czynie na linii Gdynia — Nowy Jork nowy parowiec, który skróci drogę na tej linii z 13 dni na 8. — Oprócz tego dwa inne parowce kursować będą pomiędzy Gdynią a portami bałtyckimi i wschodnio-europejskimi. Również rozwijająca się linia Gdynia — Londyn wyposażona będzie w dalszy parowiec.

„Rozwój Gdyni — pisze „Narodni Politika” — poczynna sprawiać Niemcom poważne kłopoty. Niemcy nie ukrywają swych obaw, że wszelki wywóz z Czechosłowacji, Austrii i Węgier jak również i dowóz do tych państw skierowany zostanie na Gdynię a polska konkurencja nawet zmusza Niemców do rozważań o ewentualnych ulgach w przepisach taryfowych”.

Na polskich mogiłach we Francji

W Paryżu odbyła się doroczna pielgrzymka do grobów emigracji polskiej na cmentarzu w Montmorency, w szczególności do grobów gen. Książewicza i J. U. Niemcewicza. Uroczystość zorganizowała Biblioteka Polska w Paryżu oraz Polska Misja Katolicka. Po odprawieniu nabożeństwa żałobnego, uczestnicy uroczystości udali się na cmentarz, gdzie kolejno zostały wygłoszone przemówienia.

Polsko-fińskie stosunki handlowe

W Stowarzyszeniu przedstawicieli handlowych odbyła się konferencja, mająca na celu rozważenie sprawy pogłębienia wzajemnych stosunków handlowych pomiędzy Polską a Finlandją.

W toku obrad wysunięto myśl jednoczesnego zorganizowania w Warszawie i Helsingforsie wystaw wytworów różnych przemysłów, względnie zorganizowania ruchomej wystawy na okręcie polskim oraz wycieczki fińskiej do Gdyni.

Kamieniami w kolebkę dziecka

Napady na Polaków na Śląsku Opolskim

Donosiliśmy niedawno o masowym zmasowaniu rodziców polskich w Niemczech do przenoszenia swych dzieci ze szkół polskich do niemieckich. Walka ze szkolnictwem polskim rozciąga się również i na nauczycieli polskich, którzy stale narażeni są na szykany, zarówno ze strony władz, jak i społeczeństwa.

W tych dniach dokonano napadu na mieszkańca nauczyciela polskiego Jana WI-

ta w Zakrzewiu pod Opolem i obrzucono jego dom kamieniami. Jeden z kamieni z całą siłą wpadł do pokoju, tłukąc szyby i padając na łóżko obok śpiącego dziecka, które obsypane zostało odłamkami szkła. Żona p. Wita uniknęła niebezpieczeństwa tylko dzięki temu, że w porę usunęła się od okna. Bestjański ten napad na bezbronną kobietę oddawna był przygotowany. Nie było dlań aby zarówno nauczyciela

polskiego, jak i jego żonę, nie zaczepiono na ulicy. Stale obrzuceni oni byli wyzwiskami: „Polnische Schweinhunde”, „Polnische Gesindel”, „Polnische Lumpenpack”. W stosunku do p. Witowej posługiwano się najordynarniejszymi wyrazami.

Wypadki tego rodzaju mnożą się na każdym kroku w „odrodzonych” Niemczech.

Nowy ładunek hitlerowski do gdańskiej beczki prochu

Wybory niedzielne w Gdańsku przyniosły hitlerowcom olbrzymie zwycięstwo. Było to do przewidzenia. Wszakże propaganda hitlerowska szalała w Wolnym Mieście zupełnie swobodnie i niczem nie kępowana przez man datarjusza Ligi Narodów. Tak w „Wolnym” Mieście jak i na terytorjum Rzeszy zatriumfowała bezapelacyjnie swastyka, a kohorty Adolfa Hitlera w jaskrawych brunatnych koszulach wyparły bez krwi rozlewu bladezielonych „Schupo”, którzy posłusznie, milcząc, a niewątpliwie chętnie stanęli na baczność przed żołnierzami „obudzonego” Gdańska. Nie ulega wątpliwości, że wybory Gdańskie wprowadziły „narodową rewolucję” z Rzeszy do Wolnego Miasta.

Jakież będą następstwa rewolucji?

— Wiemy, że hasłem hitlerowców gdańskich były i są „Zurueck zum Reich” i „Danzig bleibt deutsch”. Wiemy zaś również o tem, że Polska nigdy praw swoich w Gdańsku się nie wyrzeknie. Logicznie rozumując, należałoby wysnuć wniosek, że najbliższa przyszłość musi przynieść decydujące rozstrzygnięcie, temwięcej, że gdańskie wybory i ich wynik zaogniły sytuację. Gdańską „beczkę prochu” zaopatrzone bowiem w nowy ładunek dynamitu hitlerowskiego. Coprawda gdańscy hitlerowcy oświadczyli jeszcze przed wyborami, że będą szanowali postanowienia traktatowe, dotyczące Wolnego Miasta; to zaś oświadczenia zgodne jakoś nie mieści się w ich mentalności razem z hasłem „Zurueck zum Reich”.

„Oliwna gałązka” Hitlera

W przededniu wyborów kanclerz Hitler wygłosił do ludności gdańskiej mowę, w której oświadczył, że narodowy socjalizm nie zna polityki zmiany granic kosztem innych narodów (?) Narodowy socjalizm nie chce wojny, w której jedynym celem byłoby przywrócenie Rzeszy Niemieckiej ludzi, wcale nie pragnących i nie mogących być Niemcami”.

Brzmi to najzupełniej poprawnie i lojalnie. A jednak w mowie tej Adolf Hitler nie neguje przecież ani słowem swemu hasłu „Zurueck zum Reich”.

Gdy właściwy „moment psychologiczny” nadejdzie łatwo będzie Hitlerowi oświadczyć, że Niemcy nie reflektują bynajmniej na... Warszawę, ale — „Danzig bleibt deutsch”.

„Journal des Debats” pisze w jednym z ostatnich artykułów:

— „Niemcom potrzeba pewnego czasu na to, by odbudować sobie wojsko, jakie chcą mieć. Nad tem pracują od wielu lat i to chcą naprzód ukończyć. Gdy będą miały narzędzie siły, posłużą się niem, aby narzucić swą wolę w drodze dyplomacji, a w razie potrzeby w drodze wojny”.

W świetle cyfr

Nie ulega wątpliwości, że dziś nie nastąpi jeszcze żadne starcie polsko-niemieckie na terenie Gdańska, gdzie hitlerowcy mimo olbrzymiego zwycięstwa wyborczego nie są jeszcze jedynymi i wyłącznymi panami sytuacji. Tymczasowy podział mandatów do sejmu gdańskiego, ustalony na podstawie nie-

Ułgi kolejowe w wywozie towarów

Minister komunikacji specjalnym rozporządzeniem wprowadził w życie dalsze rozszerzenie udogodnień kolejowych dla towarów, przeznaczonych na wywóz, a mianowicie — termin wolny od postojowego dla wszystkich towarów przybywających do załadowania na okręty we wszystkich stacjach portowych w Gdyni i w Gdańsku, z wyjątkiem węgla, żywych zwierząt towarów przewożonych w wagonach lodowianach oraz zwłok, został przedłużony do 72 godzin biejących, zaś dla węgla pozostaje w mocy dotychczasowe zwolnienie od postojowego do 96 godzin biejących.

Wycieczka do Białowieży

W programie stowarzyszenia Rodzina Urzędnicza leży m. in. urządzenie wycieczek turystyczno-sportowych. Pierwsza taka jednodniowa wycieczka odbyła się w dniu 25 bm. do Puszczy Białowiejskiej. Jak wielkiem zainteresowaniem cieszą się takie wycieczki, świadczy fakt, że do Białowieży wybrało się — mimo niepogody — blisko 500 uczestników, a wielu zgłaszających się nie mogło jechać z powodu brak miejsca.

urzędowych wyników przedstawia się następująco: hitlerowcy 37 (poprzednio 12), socjaliści 13 (poprzednio 19); niemiecko narodowi 4 (poprzednio 10); centrum 11 (poprzednio 11); komuniści 5 (poprzednio 7); Polacy 2 (poprzednio 2). Hitlerowcy zdobyli więc 6 mandatów socjalistycznych i tyleż niemiecko-narodowych oraz 2 komunistyczne.

Jest to bardzo wiele, ale jeszcze nie wszystko. Póki tego „wszystkiego” nie posiadają w Gdańsku i Rzeszy i póki nie będą dostatecznie uzbrojeni, a dyplomatycznie zabezpieczeni w dyrektorjacie czterech, dopóty „Zurueck zum Reich” będzie rozbrzmiewało tylko w... słowach. Odpowiemy dopiero na armaty... armatami.

Manifestacja w Rumii

W dniu wyborów gdańskich tak symbolicznie się jakoś złożyło, że o mieście od Wolnego Miasta rozczarowanego od flag z hakowatą swastyką, powiewały na lotnisku w Rumii flagi

Polski i Małej Ententy, a olbrzymi około dziesięcioletni tłum, stojąc na baczność słuchał w skupieniu najpierw hymnu państwa polskiego, a potem hymnów zaprzyjanych z nami młodych, wolnych państw słowiańskich. W tym poważnym nastroju i manifestacji na lotnisku nadmorskim Polski odbywały się wspaniałe zawody lotnicze.

Polska i zaprzyjane z nią państwa są potęgą 80 milionową, młoda, twórcza, świadoma nadchodzącego swego okresu, swojej ery!

W dziejach Polski i Małej Ententy hasło „Zurueck zum Reich” zostało już zrealizowane; powróciły do swej państwowości ukradzione ziemie, długo tyranizowane niewolą. Hasło to po polsku będziemy interpretować w stosunku do wszystkich dawnych ziem Rzeczypospolitej, a więc i Gdańska, gdyby kiedykolwiek przestały obowiązywać dotychczasowe traktaty, a głos byłby dany... armatom.

Stosunek Polski do Gdańska będzie bowiem taki sam, jak Gdańska — do Polski!

Zjazd Ligi Morskiej i Kolonjalnej

W ub. czwartek rozpoczęły się w Warszawie obrady V walnego Zjazdu delegatów Ligi Morskiej i Kolonjalnej. Zjazd następnie statkami „Vistula” udał się Wisłą przez Płock, Toruń i Gdańsk do Gdyni. — Obrady zaszczycił swoją obecnością Pan Prezydent Rzplitej (x), p. prezes Rady Ministrów Jędrzejewicz (xx), p. minister dr. Zażycki (xxx).

Kto będzie następcą p. Rostinga? Kandydatura Simpsona

Dzienniki genewskie szeroko omawiają wybory w Gdańsku. „Journal des Nations” ostro krytykuje Wysokiego Komisarza Ligi Narodów Rostinga, który, według dziennika, toleruje ustawiczne pogwałcenie statutu Wolnego Miasta. Pismo przeciwstawia bezczynność Rostinga energicznej akcji komisji rządowej Zagłębia Saary i pisze dalej: „w grze jest obecnie niezależność Gdańska, gdyż senat narodowo-socjalistyczny będzie pod rozkazami niemieckiej partii politycznej”.

W związku z mianowaniem p. Rostinga dyrektorem sekcji mniejszościowej sekretariatu Ligi Narodów, „Sunday Times” dowiaduje się, że miarodajne czynniki genewskie wysuwają jako kandydata na stanowisko wysokiego komisarza Ligi Narodów

w Gdańsku Anglika. Kandydatem tym, według „Sunday Times” jest sir John Hope Simpson.

Jak wiadomo, Simpson w czasie od 1926 do 1930 r. stał na czele akcji ratowniczej, zainicjowanej przez Ligę Narodów, w sprawie osiedlania Greków, uchodźców z Azji Mniejszej. Simpson wywiązał się wówczas umiejętnie ze swego zadania i zdobył uznanie kół Ligi jako zdolny administrator.

„Observer”, nie wymieniając wprawdzie żadnego nazwiska, twierdzi również, iż w kołach odpowiedzialnych, związanych z losami Gdańska, wysuwają kandydaturę Anglika jako dającą więcej rękojmi zdolności administracyjnych aniżeli przejawiał je zbyt bierny p. Rosting.

Gdynia zdobywa pierwsze miejsce w tranzycie z krajów bałtyckich na Balkany

Dziennik konserwatywny „Svenska Dagbladet” zamieścił artykuł pt. „Wzrost portu gdynińskiego i jego znaczenie dla eksportu szwedzkiego”.

Artykuł omawia układ zawarty pomiędzy dyrekcjami kolei polskich, rumuńskich i bułgarskich w sprawie ujednostajnienia taryfy, dotyczącej wagonów bezpośredniej komunikacji. — Układ otwiera wrota — pisze dziennik — dla poważnych ekspedycji towarów z krajów bałtyckich do Polski i na Balkany i odwrotnie via Gdynia. Te bezpośrednie transporty tranzytowe mogą przyczynić się do nowej orientacji o ile chodzi o drogi przewozowe obecnie uży-

wane dla takich towarów, jak owoce, jajka, mięso, ryby itd; ale również dla takich towarów, jak tytoń, artykuły tkackie, szkło, maszyny i aparaty układ tranzytowy posiada wielkie znaczenie. Należy zauważyć, że eksport mięsa z Rumunii będzie mógł być z korzyścią skierowany do Gdyni, a następnie do Anglii.

Transport kolejowy przez Lwów i Warszawę do Gdyni jest o wiele tańszy i prędszy, niż transport przez Wiedeń, Frankfurt i See Bruegge.

Decydujące w tej sprawie znaczenie posiada fakt, iż wagony chłodnicze z trudnością znaj-

Pod Bobrownikami... List ojca bohaterstwa ś. p. por. J. Pieszkańskiego do „Dnia Pomorskiego”

Otrzymał list od p. Konstantego Pieszkańskiego, ojca bohaterstwa porucznika marynarki ś. p. Jerzego Pieszkańskiego, który zginał na polu chwały w bitwie rzecznej pod Bobrownikami, broniąc do ostatka w sierpniu 1920 roku przeprawy przez Wisłę na czele flotylli uzbrojonych statków wiślanych. Po śmierci ś. p. por. mar. Pieszkańskiego udekorowany został krzyżem „Wirtuti Militari”. List p. Konstantego Pieszkańskiego zamieszczamy ponownie.

Szanowny Panie Redaktorze!

Uprzejmie proszę o umieszczenie tych paru słów: W numerze 121 poczytnego pisma „Pańskiego”, w art. „Wisła z Warszawy do Bałtyku” jest wzmianka i o moim ostatnim synie ś. p. Jerzym Pieszkańskim — por. marynarki, przy czym dowiedziałem się z niej, że tak Centrala L. M. i K., jak i Oddział teże w Płocku, oraz „Vistula” rzuciły do Wisły pod Bobrownikami wieńce żałobne.

Wzruszony do głębi wspomnieniem o moim chłopcu tą drogą pozwałam sobie podziękować wspomnianym Instytucjom. Zegładze „Vistula” oraz Redakcji „Dnia Pomorskiego” za to, że dano mi możliwość przeżycia wzruszających chwil, że wszak nie zaginęła pamięć i chłopcu-marynarzu, niespełna 20 letniemu, który od urodzenia do października r. 1918 nie widział Polski, a spełnił swój twardy dług Polaka, jak przystało dowódcy: do ostatka bronił „Morniszki”, wyratował swój okręt i załogę, sam zaś zginął tuż przy brzegu.

Z wielką wdzięcznością

Konstanty Pieszkański.

Toruń Mokre, 28 maja 1933.
ul. Lelewela 7/9.

Polscy akademicy w Czechosłowacji picinują barbarzyństwa niemieckie

W tych dniach odbyło się nadzwyczajne walne zebranie „Ogniska Polskiego”, organizacji studentów polskich, studujących na praskich szkołach wyższych, poświęcone położeniu Słowian w Niemczech. Po odpowiednich referatach walne zebranie „Ogniska Polskiego” uchwaliło następującą rezolucję:

„Zaostrzone prześladowanie wszystkich niemieckich obywateli Rzeszy Hitlera najwięcej daje się we znaki ujarzmonemu narodowi Serbów Łużyckich i 1.500.000 naszych braci polskich, którym niezbyt szczęśliwy los nie pozwolił żyć w granicach zmartwychwstałej Polski. Niemcy w swej przeciwstawiańskiej nienawiści starają się w swej Rzeszy wytepić wszystko co słowiańskie, nie szanują zobowiązań pokojowych i nie uznają ani historycznych ani ogólnoludzkich praw.

Tłumienie życia kulturalnego, niszczenie szkolnictwa, bezprzykładny ucisk gospodarczy, rozwiązywanie organizacji, aresztowania działaczy narodowych i gwałcenie wolności osobistej wolać wszystkie narody świata do przeciwstawienia się niemieckiemu barbarzyństwu. Obowiązkiem państw, mających swę mniejszości narodowe w Niemczech jest, użyć wszelkich środków, aby wymóc dla swych współplemieńców przynajmniej znośne warunki bytowania. Przypominając protest polskiej mniejszości w Niemczech, jaki będzie przedmiotem obrad Ligi Narodów, domagamy się, aby przy tej sposobności ostatecznie uniemożliwiono Niemcom znęcanie się nad słowianami a temsamem podważanie podstaw pokoju światowego.

Cierpiącym braciom łużycko-serbskim i polskim przesyłamy gorące wyrazy sympatii i przyrzekamy, że dla obrony ich praw uczynimy wszystko, co będzie w naszej mocy.”

Śmiertelna operacja biustu w zeznaniach biegłych na rozprawie sądowej

Sprawa warszawskich lekarzy dr. Rostkowskiego i dr. Hellina o dokonanie wadliwej operacji biustu s. p. inżynierowej Ufnowskiej, która zmarła wskutek niefortunnego zabiegu, weszła w decydującą fazę. Zeznania swe złożyli biegli, reprezentujący uniwersytet warszawski, krakowski i poznański.

Najęższe powagi świata lekarskiego, na których czoło wysuwa się prof. Glatzer z Uniwersytetu Jagiellońskiego i światowej sławy chirurg dr. Jurasz z Poznania, wydali już swoją opinię.

Oskarżony dr. Hellin bronił się przeciw zarzutom, stawianym mu rzekomo przez inż. Ufnowskiego, który mówił o tem, że dr. Hellin miał brudne paznokcie i był usunięty z Kasy Chorych etc. Na zarzuty te dr. Hellin przedstawił dwa wyroki z których wynika, że z Kasy Chorych nie był on usunięty, a w swoim czasie ustąpił na własne żądanie.

Dalej lekarz omawia wyniki sekcji, twierdząc kategorycznie, że rany nie ropiały. Podczas jego wywodów biegli, a zwłaszcza dr. Glatzer i dr. Jurasz zamieniają ze sobą znaczące spojrzenia. Na twarzy oskarżonego znać zdenerwowanie.

Po wyjaśnieniach oskarżonego zabrał głos pierwszy rzeczoznawca, prof. Jan Glatzer, który stwierdza, że po zapoznaniu się z aktami badaniami sekcijnym oraz klinicznym musi nadal stać na stanowisku, jakie zajął wydział lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego. Tu dr. Glatzer stwierdza, że w obrazie sekcijnym jest niejasna sprawa brodawek i że na tem miejscu były rany, a następnie zgrubienia skórne o brunatnej barwie.

Dr. Glatzer zastrzega się, że u chorej istniała zmiana już przed operacją. Prof. Glatzer z całą stanowczością stwierdza, że chora nie cierpiała na zapalenie płuc. Dalej zaznacza on, że trudno zająć konkretne stanowisko w sprawie zatrucia nowokocainą, co mogło nastąpić z łatwością przy nie odpowiednim zastrzyku.

Cały dzień rozprawy wypełniły orzeczenia biegłych, którzy referowali wyniki swych ekspertyz indywidualnie. Orzeczenia te były rewelacyjne, każdy bowiem z biegłych miał inne zdanie.

O ile profesorowie Glatzer i Jurasz dowodzą, że oskarżeni lekarze dopuścili się uchybień i prowadzili operację zbyt długo — o tyle pozostali biegli: profesorowie warszawscy Orłowski, Leśniowski i Radliński byli zdania, że operacji dokonano prawidłowo i o zakażeniu nie mogło być mowy.

W toku orzeczeń poruszono wiele spraw dotyczących operacji piersi niewieściach wogóle.

Dr. Jurasz przytoczył przykład, że zgłosiła się do niego pacjentka, która żądała wykonania operacji biustu. Oświadczyła ona, że jeżeli operacja nie będzie wykonana popelni ona samobójstwo.

Na tem zakończono przewod sądowy. Rozprawę odroczono do dnia 6 czerwca.

Tragedja wielkiego poety nad trumną jedynego syna

Łotrzeb s. p. Kazimierza Tetmajera, syna wielkiego poety Kazimierza Przerwy Tetmajera był jeszcze jednym aktem tragedji, jaka rozgrywa się w duszy zrozpaczonego ojca. — Do ostatniej chwili pogrzebu zrozpaczony ojciec nie wierzył w śmierć swego jedynaka; nie chciał poprostu dopuścić do pogrzebu. Żadne perswazyje nie pomagały. Dopiero jeden ze znajomych wysunął myśl powołania lekarza i komisji sądowej.

Komisja sądowno-lekarska miała przybyć przed obrzędem pogrzebu przed kościołem. Kazimierz Przerwa-Tetmajer, zmyliwszy czujność przyjaciół, czuwających przy nim nieodstępnie, już przed 6-tą rano przybył do kościoła Karola Boromeusza. Na klęczkach przy katafalku z trumną oczekiwał przybycia komisji, wierząc, iż ta przekaże wszystkich, że syn jego żyje.

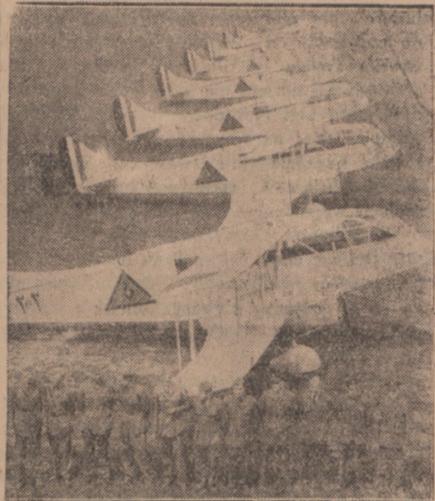
Nabożeństwo żałobne trwało krótko. Trumnę ze zwłokami wyniesiono z kościoła, mimo oporu ojca, który błagał, aby zaczekano na przybycie komisji. Komisja jednak spóźniła się.

Z nawy kościelnej ruszył żałobny kondukt ku czwartej bramie cmentarnej. Ulegająco stanożącym żądaniom pogrążonego w rozpacz starca, tłumnie odlutowano. Jedno spojrzenie wystarczyło komisji, aby stwierdzić, że zwłoki znajdują się w stanie zupełnego rozkładu. — Jednak opinja prokuratora i lekarza pozornie przekonała sterca, gdyż w momencie opuszczenia trumny do grobu znów zaprotestował, nie pozwalając grzebać jej tak głęboko.

Pogrzeb ten wywarł wstrząsające wrażenie na nielicznej grupie przyjaciół, towarzyszących smutnym obrzędem.

Przy cierpieniach woreczka żółciowego i wątroby, kamieniach żółciowych i żółtaczce, naturalna woda gorzka Franciszka - Józefa znakomicie ułatwia trawienie. Załecana przez lekarzy.

Z Anglii do Iraku

Na zdjęciu naszym widzimy lotnisko w Hatfield w Anglii z 8 samolotami, przygotowanymi do odlotu do Iraku.

Zbyszko Cyganiewicz w pętach kobiecy

Znany ślacz Stanisław Zbyszko Cyganiewicz, przegrał proces o odszkodowanie, wytoczone mu przez nauczycielkę muzyki w kanadyjskim mieście Winnipeg, pannę Buszkównę. Domagała się ona odszkodowania w sumie 25 tysięcy dolarów, twierdząc, że Zbyszko w roku 1926 obiecał ożenić się z nią. Panna Buszkówna pretensje swoje uzasadniała szeregiem listów, otrzymanych od Zbyszki. Sąd skazał Zbyszka na zapłacenie Buszkównie 18.000 dolarów.

Kłeska termitów w Nowym Jorku

Nowa, niezwykła kłeska nawiedziła Nowy Jork. Groźne termyty, prawdopodobnie z krajów podzwrotnikowych, rozpoczęły swe dzieło zniszczenia w kilku dzielnicach nowojorskich, na Long Island i w sąsiednim stanie New Jersey. W Nowym Jorku przy 42 ulicy zagrożony jest podziemną pracą termitów jeden z teatrów. W New Jersey zapadł się dom drewniany, a fortepian naskutek podminowania podłogi upadł do piwnicy. Groźne szeregienie się tych straszliwych owadów budzi w Nowym Jorku prawdziwy niepokój. Biuro entomologiczne departamentu rolnictwa w Waszyngtonie pracuje energicznie nad zapobieżeniem katastrofie i wyzniesieniem termitów.

Rekord skoku ze spadochronem

Znany lotnik angielski, Tarnum, dokonał w Netheravon skoku z samolotu na wysokości 9000 metrów, nie otwierając spadochronu, tak, że spadł jak kamień rzucony w przestrzeń; — dopiero w odległości około 2 kilometrów od ziemi otworzył Tarnum spadochron i wylądował szczęśliwie na rosnącym samotnie drzewie. Royal Airclub uznał po sprawdzeniu danych skok Tarnum'a jako rekord światowy.

Męczennicy charakteryzacji Bohaterzy kina

Amerykańskie czasopismo filmowe „Film Weekly” ogłasza serję szkiców, poświęconych cichym bohaterom kina — charakteryzatorom, którym sztuka filmowa zawdzięcza przeważną część sukcesów. Charakteryzator Wally Westmoor jest wybitną osobistością w Hollywood. W gabinecie jego rozlegają się co parę minut wezwania telefoniczne oryginalnej treści:

— Hallo! Tu studio 4. Aktor N. gra scenę w dżungli. Słońce piecze, aktor oblewa się potem. Potrzebny jest natychmiast pot.

— Hallo! Tu studio 10. Katujemy skazańca, proszę nam dostarczyć krwawe pregi na plecy!

— Hallo! Kręcimy scenę zabójstwa w Zoo.

Potrzebne nam jest ukąszenie żmiji w nogę.

— Hallo! Hallo! Gramy „Madame Butterfly”, szminka Siłwji Sidney topi się, prawe oko zupełnie się zeuropeizowało! Prześlij! Na pomoc!

I Wally Westmoor pędzi co tchu na pomoc. Dla aktorki charakteryzacja jest również męką. Wally zdejmuję jej perukę i odciąga z całej siły końce powiek, które przymocowuje przepaską.

Do najsmutniejszych wspomnień Wally Westmoor należy ostatnia posługa, jaką okazał zmarłej Barbarze La Maar. Aktorka w ciągu swej długiej i męczącej choroby zmieniła się nie do poznania. Gdy Wally Westmoor ujrzał ją na

łożu śmierci, zdało mu się, że ma przed sobą staruszkę. Nie chcąc, aby przyjaciele i wielbiciele zmarłej zachowali w pamięci ten widok, Westmoor przyszedł w nocy do willi zmarłej i ucharakteryzował ją, a gdy nazajutrz zjawił się tłum, pragnący oddać ostatni hołd wielkiej aktorce, ujrzał w trumnie młodą kobietę ośniewającej urody.

Wystawa chicagowska

Amerykański minister poczty Tarley dokonał uroczystego otwarcia wszechświatowej wystawy w Chicago, mającej reprezentować „100 lat postępu” w historii tego miasta.

WILLIAM J. LOCKE

„Dziki Amos” (The coming of Amos)

95) Przedruk wzbroniony

Na mój widok zdjął kapelusz i podszedł do mnie z wyciągniętą ręką, rozpromieniony i uradowany.

— Kochany mistrzu, jakże mi miło!

Nie zdjąłem kapelusza i zignorowałem wyciągniętą rękę.

— Za naszym ostatnim spotkaniem nie witał mnie pan tak radośnie.

— Kiedy to było? — zapytał tonem zdziwienia.

— Rok temu w Akademji Królewskiej w Londynie.

Rozpostarł ręce.

— Nie przypominam sobie, abym miał kiedy przyjemność spotkania pana w Akademji Królewskiej. Bardziej, że nigdy tam nie byłem.

— Stał pan przed mým obrazem. Ja byłem w towarzystwie mej pasierbicy i mego siostrzeńca, ale pan uśmiechał się do nas nie poznając.

— Doprawdy nie rozumiem — rzekł z doskonałym zdaniem zdziwieniem. — Kiedy to miało być?

— W połowie maja.

— Nie mogło być, kochany panie, bo ja cały maj spędziłem w Brukseli.

Złota była niebezpiecznie.

chem.

I znów, gdyby nie osobista uraza, byłbym się zdumiał jego łgarskiemu genjuszowi.

— Możebyśmy poszli w jakie ustronniejsze miejsce? — zapytałem, wskazując na roje publiczności, zalegającej hall.

— Ależ naturalnie — i jak zawsze ugrzeczniomy zaprowadził mnie do zacisznego kąta w głębi hallu. Siadając, zaproponował mi apéritif. Odmówiłem. Zaczął nalegać, że właśnie najlepsza pora przed lunchem.... Odmówiłem.

— Powiem panu krótko to, co mam do powiedzenia — rzekłem.

— Po pierwsze nie oklamie mnie pan. Bawił pan w Londynie pod nazwiskiem Miguela Vargasa v Urjostosa. Miał pan swoje powody, żeby się nie dać poznać, ale powody te wyjaśnił mi szczęśliwie w policji. Uciekł pan z Londynu, tak jak z Cannes. Pojechał pan do Buenos Aires.

— Kochany mistrzu — odparł Garcia — pańska nieporównana policja londyńska ściagała chimerę. Nigdy w życiu nie słyszałem nazwiska Urjostosa, a w Buenos Aires byłem ostatni raz wiele lat temu — jak wogóle w Ameryce południowej.

Wyjął zegarek i wstał, przepaszając, że mu się spieszy, że nie myślał, że to już tak późno, że zaprosił kogoś na lunch.

Zerwałem się rozgniewany.

— Jako, wczoraj w kasynie mówił pan, że pan podróżował po Andach. Co znaczy to kłamstwo?

Zaczerwienił się i poniekaj kurtuazji, rzekł:

— Widzę, że pan szuka ze mna kłótni.

— Nie klóć się ze złodziejami i oszustami — odparłem.

— Panie Fontenay, czy pan wie, że ludzie z Ameryki Południowej są najniebezpieczniejszymi wrogami.

— Nie dam się nastraszyć — odparłem. Cartes sur table, co, panie? Wszystko wiem o panu. Siostrzeniec powiedział mi, jak się z panem rozprawił w hotelu. I przeczytałem listy niefortunnego senory Luizy. Lepszego świadectwa nie mogła panu wystawić. I policja angielska nie składa się z samych głupców, panie Antonio Perez.

Twarz lotra stała się z czerwonej sina.

— Powtórz pan to nazwisko, a dalibóg, zabiję!

— Proszę bardzo — odparłem — przynajmniej policja francuska będzie miała o co pana zaczepić.

— Pan tego nie doczekasz — warknął.

I oddalił się korytarzem. Poszedłem za nim. Okropne przecucie powiedziało mi, że zaprosił na lunch Nadję. Chociaż ona by mi to powiedziała i uciekla się pod moją opiekę. Z drugiej strony — myśl ta oszołomiła mnie jak uderzenie obuchem. Co ja wiedziałem o tej dziwnej, rosyjskiej duszy? Usiadłem w hallu około drzwi, prowadzących do sali restauracyjnej w zamiarze czekania. Garcia, który przechadzał się gorączkowo wzdłuż drugiej ściany, rzucił mi co chwila złe spojrzenia. Wreszcie, straciwszy panowanie nad sobą, zatrzymał się przede mną i zapytał:

— Czy i pan na kogo czeka?

— Naturalnie, pocóżbym tu siedział?

— Dobrze. Więdz pan, że ja się krótko rozprawiam ze szpiegami.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wojewódzki Urząd Rozjemczy

rozpocznie działalność od 1 czerwca

Dekretem Pana Ministra Sprawiedliwości z dn. 18. 5. 1933 roku, został mianowany Sędzią Sądu Okręgowego, p. Zygmunt Szaliński, przewodniczącym Wojewódzkiego Urzędu Rozjemczego do spraw majątkowych posiadaczy większych gospodarstw wiejskich w Toruniu. Tym samym dekretem został mianowany zastępcą przewodniczącego, kierownik Sądu Grodzkiego w Toruniu, p. Mieczysław Gumiński.

Członkami Urzędu Rozjemczego zostali mianowani przez p. Prezesa Sądu Apelacyjnego pp:

Jan Donimirski — Łysomice, pow. Toruń.

Dr. Kazimierz Esden Tempski — Toruń

Zdzisław Buczkowski — Tylice powiat Toruń.

Józef Sojecki — Orzechowo, powiat Wąbrzeźno.

Inż. Jerzy Jaworski — Augustowo pow. Brodnica.

Jan Górski — Kamienica, pow. Tuchola.

Dyr. Teofil Narbutt — Państw. Bank Rolny — Grudziądz.

Dyr. Mieczysław Prauziński — Bank Polski — Toruń.

Dyr. Czesław Wojciechowski — Bank Zw. Sp. Zarobkowych — Toruń.

Jan Kiwała — Pow. Stow. Roln. Handlowe — Toruń.

Dyr. inż. Antoni Makowiecki — Cukrownia — Chełmża.

Inż. Janusz Czarliński dyr. Unji — Grudziądz.

Wojewódzki Urząd Rozjemczy mieścić się będzie w gmachu Urzędu Wojewódzkiego, pokój nr. 52 i czynności swe rozpocznie — z dniem 1 czerwca 1933 r. Inauguracyjne posiedzenie odbędzie się w dn. 2-go czerwca 1933 o godz. 11, w auli Urzędu Wojewódzkiego.

Jak się dowiadujemy, już obecnie mogą być składane wnioski do Wojewódzkiego Urzędu Rozjemczego.

Pomorski Sejmik Wojewódzki

obradować będzie 30 maja

Dnia 30 maja obradować będzie w Toruniu Pomorski Sejmik Wojewódzki, który otworzy p. wojewoda pomorski Kirtiklis. Porządek obrad przewiduje wybory: przewodniczącego i jego zastępcy, Komisji sejmikowych, przewodniczącego i członków Wydziału delegata do Rady Opieki Społecznej, członka Wojewódzkiej Komisji opieki społecznej, Komisji odwoławczej dla spraw podatku dochodowego, Państwowej Rady Kolejowej, Komisji rozpoznawczej dla spraw związanych z wykonaniem ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, Rady Szkolnej, Rady Wodnej itd.

Na porządku obrad znajdują się dalej następujące sprawy.

Sprawozdanie Pom. Wydziału Wojewódzkiego z administracji Pom. Wojewódzkiego Związku Komunalnego na rok 1931/32.

Sprawozdanie rachunkowe Pom. Wojewódzkiego Związku Komunalnego za rok budżetowy 1931/32.

Budżet Pom. Wojewódzkiego Związku Komunalnego za czas od 1. 4. 1933 — 31. III. 1934 r.

Poprawki do budżetu Pom. Wojewódzkiego Związku Komunalnego na rok 1932/33, dokonane w myśl rekrrypta Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 9 lipca 1932 r. Nr. SF. 15/1/5, dot. zatwierdzenia tegoż budżetu oraz wskutek obniżenia opłat za leczenie i utrzymanie pacjentów.

Wniosek Wydziału Wojewódzkiego w sprawie klucza podziału podatku krajowego.

Wniosek Wydziału Wojewódzkiego w sprawie przyjęcia sprawozdania rocznego Pomorskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej za rok 1932.

Wniosek Wydziału Wojewódzkiego w sprawie uchwalenia zmian w statucie Pomorskiej Wojewódzkiej Komunalnej Kasy Oszczędności.

Wybór 5 członków i 3 zastępców do Rady oraz przewodniczącego i 2 członków do Komisji Rewizyjnej Pomorskiej Wojewódzkiej Komunalnej Kasy Oszczędności.

Sprawa zmian, poczynionych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przy zatwierdzeniu „Regulaminu o stosunku służbowym, uposażeniu, zaopatrzeniu emerytalnym pracowników” Pom. Wojewódzkiego Związku Komunalnego, uchwalonego przez Sejmik Wojewódzki w dniach 24. i 25. II. 1931 r.

Wniosek Wydziału Wojewódzkiego w przedmiocie uchwalenia regulaminów:

- a) Domu Pracy Przymusowej w Chojnicach,
- b) Domu Pracy Dobrowolnej w Chojnicach,
- c) Wojewódzkiego Przytułku w Chojnicach.

Wniosek Wydziału Wojewódzkiego w sprawie zmian w sieci dróg wojewódzkich na Pomorzu.

Wniosek Wydziału Wojewódzkiego w sprawie zaliczkowego pokrycia wydatków na utrzymanie dróg państwowych w roku budżetowym 1933/34 przez Pomorski Wojewódzki Związek Komunalny.

Wniosek Wydziału Wojewódzkiego w sprawie zaciągnięcia pożyczki długoterminowej z „Funduszu Pracy” na cele drogowe na Pomorzu.

Budżet Kursów Doksztalających dla urzędników administracji komunalnej województw pomorskiego i pomorskiego na rok 1931/32.

Wniosek Wydziału Wojewódzkiego w sprawie wymiaru zaopatrzeń emerytalnych dla emerytów, wdów i sierot b. związku prowincjonalnego zachodnio-pruskiego.

Wnioski Wydziału Wojewódzkiego o przyznaniu:

- a) w drodze łaski wyższego zaopatrzenia emerytalnego wdowie i sierotom po zmarłym palacu Bolesławie Gedowskim.

w drodze łaski wyższego zaopatrzenia emerytalnego wdowie i sierotom po zmarłym pielęgniarzu Janie Rozyńku.

Wniosek Wydziału Wojewódzkiego o przyznaniu szoferowi Franciszkowi Dembińskiemu w drodze łaski zaopatrzenia emerytalnego.

Wnioski Wydziału Wojewódzkiego w sprawie przyznania:

a) b. dróżnikowi Janowi Guenterowi stałej zaopomogi w drodze łaski w wysokości 35,— zł. miesięcznie.

b) b. dróżnikowi Janowi Klinkoszowi z Kartuz stałej zaopomogi w drodze łaski w wysokości 50,— zł. miesięcznie.

c) b. dróżnikowi Marcinowi Zeitelowi z wybudowania Konarzyn stałej zaopomogi w drodze łaski w wysokości 35,— zł. miesięcznie.

d) b. dróżnikowi Tomaszowi Dąbrowskiemu z Brzeźna pow. Starogard stałej zaopomogi w drodze łaski w wysokości 25,— zł. mies.

e) b. dróżnikowi Wojciechowi Rychterowi z Nowejcerkwi stałej zaopomogi w drodze łaski w wysokości 50,— zł. mies.

f) b. dróżnikowi Józefowi Skierce z Kornego stałej zaopomogi w drodze łaski w wysokości 40,— zł. miesięcznie.

g) b. dróżnikowi Bernardowi Boninowi z Konarzynek stałej zaopomogi w drodze łaski w wysokości 40,— zł. miesięcznie.

h) b. dróżnikowi Józefowi Gradowskiemu z Łęga stałej zaopomogi w drodze łaski w wysokości 60,— zł. miesięcznie.

i) b. dróżnikowi Franciszkowi Arndtowi z Lignów stałej zaopomogi w drodze łaski w wysokości 30,— zł. miesięcznie.

j) b. dróżnikowi Leonowi Mellerowi z Brzeźna pow. Starogard stałej zaopomogi w drodze łaski w wysokości 35,— zł. miesięcznie.

Meeting lotniczy w Rumji pod Gdynią

zgromadził przeszło 10 tysięcy osób

Pokazy lotnicze, które odbyły się w ubiegłą niedzielę na lotnisku w Rumji z okazji międzynarodowego zlotu gwiazdźstego awionetek wywołały olbrzymie zainteresowanie w Gdyni, Wejherowie i na całym Wybrzeżu.

Od wczesnego ranka podążały w kierunku Rumji autobusy, samochody, pojazdy konne i rowery. Specjalnie uruchomione w tym celu pociągi nie mogły pomieścić wszystkich, to też wielu pasażerów odbyło tę podróż na stopniach przepełnionych do ostatniego miejsca wagonów.

Koło południa dziesięciotysięczny tłum

zaległ lotnisko w Rumji. Wzdłuż drogi i ra lotnisku powiewały chorągwie polskie a na hangarze trzepotały sztandary państw, biorących udział w zlocie.

Jak olbrzymie metalowe ptaki stały po środku lotniska połyskujące w promieniach słońca różnobarwne awionetki.

Przed rozpoczęciem popisów na lotnisko przybył dowódca floty kontr-admirał Unrug, który wręczył uczestnikom zlotu plakietki pamiątkowe.

Orkiestra Marynarki Wojennej odegrała hymny polski, czeski i jugosłowiański. Rozpoczęły się popisy akrobatyczne.

KORZYSTAJCIE

ze źródeł słono-gorzkich i kapieli
2988 w zdrojowisku
INOWROCŁAW

**BEZ PASZPORTÓW
ZAGRANICZNYCH I WIZ
LETNIE WYCIECZKI
MORSKIE**

do Anglii, Szkocji, Irlandji, Francji, Belgji, Holandji, Danji, Norwegji i Szwecji w lipcu i sierpniu 1933 roku.

CENY BILETÓW OD 100 ZŁ.

Informacje i sprzedaż biletów w biurach
LINJI GDYNIA-AMERYKA
w Warszawie—Marszałkowska 116
w Gdyni—ul. Waszyngtona
w Lwowie—ul. Na Błonie 2
w Krakowie—ul. Lubicz 3
w Rzeszowie—ul. Grottego 1004
oraz w biurach podróży.

**PRACUJESZ NA ŁADZIE—
ODPOCZYWAJ NA MORZU**

Przed przyjazdem gen. Baden Powella

W naczelnictwie harcerstwa odbywa się posiedzenie komitetu przyjęcia twórcy skautingu, gen. Baden-Powella, który w towarzystwie małżonki przybędzie na jednodniowy pobyt do Gdyni w dniu 16 sierpnia w drodze powrotnej z wielkiego międzynarodowego zlotu skautowego pod Budapesztem. Wraz z gen. Baden-Powell'em przybędzie 500 angielskich instruktorów skautowych, oraz 150 instruktorów.

Konsulat Republiki Peru w Toruniu

Biuro Izby Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy komunikuje, że został reaktywowany Konsulat Rzeczypospolitej Peru na Pomorze z siedzibą w Toruniu, ul. Łazienna 10—14.

Z meeningu lotniczego w Warszawie

Na lotnisku cywilnym w Warszawie odbył się międzynarodowy meening lotniczy przy udziale kilkunastu lotników zagranicznych. — Na lotnisku zgromadziło się zgorą 20.000 widzów. — Na zdjęciu Z widzimy trybuny, przepełnione widzami, nad którymi słynna trójka myśliwska kapitan Bajana wykonuje swe ewolucje.

Maszyny elektrotechniczne Polski zagranicę

Na terenie Związku Przedsiębiorstw Elektrotechnicznych od dłuższego czasu odbywają się prace, mające na celu przygotowanie do podjęcia na szerszą skalę wywozu zagranicę maszyn, aparatów i przyrządów elektrotechnicznych. W związku z tem w najbliższych dniach odbędzie się zebranie przedstawicieli zainteresowanych wytwórni, które omówi szczegóły projektowanej ekspansji eksportowej.

Na rok więzienia

W Sądzie Okręgowym we Włocławku odbyła się rozprawa karna przeciwko Kazimierzowi Pytko instruktorowi okręgowego zarządu Stronictwa Narodowego.

Pytko oskarżony był o rozpowszechnianie nielegalnie wydanych ulotek, zawierających bezmyślny paszkwil p. t. „Okradanie Polski”. W wyniku rozprawy sąd wydał wyrok skazujący Kazimierza Pytko na 1 rok więzienia.

3)

Nasza szkoła

Wychowujmy wszyscy! Dom i szkoła

Dziecko dzisiejsze, to jest nasza polska przyszłość. W zrozumieniu tak postawionej sprawy każdy światły obywatel dzieckiem, jako przyszłością narodu, interesować się musi i powinien. W najszerszym ujęciu zainteresowanie to dotyczyć winno każdego polskiego dziecka. Byłoby to jednak zainteresowanie abstrakcyjne, mało produktywnie. Konkretnie i bardziej celem staje się dopiero w bezpośrednim zetknięciu z dzieckiem pojedynczym.

W Japonii, kraju o wysokim etycznym poziomie, każdy obywatel ma prawo i obowiązek karcić dziecko napotkane przy niewłaściwym postępowaniu. U nas w takich wypadkach zwykle osoby postronne wypowiedzą parę uwag na temat rodziców, rodzice usprawiedliwiają się brakiem rygoru w szkole, szkoła narzeka na brak właściwego kierunku wychowawczego w domu i na tem się kończy.

W istocie jednak, albo nikt nie winie, albo wszyscy. Nieporozumienie bowiem, z którego wypływa wzajemne obwinianie wynika stąd, że między trzema czynnikami do wychowania powołanymi, t. j. rodziną, szkołą i społeczeństwem brak ścisłego kontaktu, porozumienia, z którego wynikałby podział pracy wychowawczej i zarazem podział odpowiedzialności.

Rola wychowawcza domu i szkoły, oraz wzajemnych tych dwu czynników stosunek, jako kwestja najdonioślejsza wymaga specjalnego, obszernego omówienia; niniejsze uwagi odnoszą się do owego trzeciego czynnika wychowawczego, t. j. społeczeństwa.

Wychowujemy bowiem wszyscy zawsze i wszędzie, gdzie tylko na nas patrzą wszystkie ciekawe, zachłanne oczy dziecka. Wychowywanie to jednakże może być świadome i nieświadome, czynne lub bierno.

Biernie oddziałujemy samym sposobem bycia, tworząc osobą swą część otoczenia dziecka, nie tylko własnego w awym domu, ale każdego napotkanego, gdziekolwiek się znajdziemy, w parku, na ulicy, w tramwaju. Dziecko podlega prawu asymilacji w stopniu bardzo silnym. Naśladuje ruchy, sposób wyrażania się, sposób reagowania na pewne podniety do tego stopnia, że obserwując dziecko, łatwo w przybliżeniu określić możemy poziom kultury nie tylko rodziny, ale środowiska w awszym tego słowa znaczeniu.

Zwykle jednakże mówiąc o wychowywaniu mamy na myśli świadome oddziaływanie osób dojrzałych na dzieci. W takim ujęciu przyjęło się przekonanie, że obowiązek ten ciąży jedynie na rodzinie i szkole. Oczywiście, że przedewszystkiem ra tych dwu czynnikach. Jednakowoż dziecko spędza wiele czasu poza domem i szkołą, poza opiekunem okiem nauczyciela i matki. Nie powinno ono wówczas oddawać się pewności, że nikt mu nie przeszkodzi, bo „obcych” nic nie obchodzi co ono robi. — Czy zatem dziecko w każdej przechodzącej osobie ma widzieć dozorcę lub policjanta? Bezwzględnie tak, ale we właściwym, życiowym znaczeniu, a nie w znaczeniu ulicznych przestępców. W dozorcy bowiem i policjancie winno dziecko widzieć opiekuna, który poradzi, pomoże, poratuje a w najgorszym razie zabroni, jeżeli zamierza czynić coś niegodnego. Takim „policjantem” powinna być w oczach dziecka każda dorosła osoba.

Każdy obywatel winien być świadomym czynnym wychowawcą; ciąży na nim obowiązek współdziałania, oraz współodpowiedzialność. Kto bowiem widział chłopca niszczących drzewka, deptających trawniki, smarujących po ławkach w parku i nie zmusił ich tłumaczeniem lub groźbą do

zaniechania niszczytelkiej roboty — jest współodpowiedzialny za ich złe wychowanie. Kto widział dziecko męczące zwierzę a nie zareagował w odpowiedni ostry sposób — jest współodpowiedzialny za zdziwienia obyczajów. Kto widział dzieci wyśmiewające łagodnego wariata, który chodzi po ulicach miasta a nie zgromił ich i nie zawstydził, jest współodpowiedzialny za powszechny niski poziom etycznej wra-

żliwości.

Przykładów takich można mnożyć w nieskończoność, życie je nam nasuwa co dzień, co godzinę. Nie wolno nam się w wypadkach analogicznych ustosunkowywać jako ludziom obcym do dzieci obcych. Obchodzą nas wszystkich bowiem wszystkie dzieci — taki jest nasz obywatelski wychowawczy obowiązek.

M. Świerczkowska.

P. W. w szkołach

Hufce szkolne P. W. defilują na placu Mszczulka Piłsudskiego w czasie święta P.W. i W.F. w Warszawie, przed prezesem Komitetu Stołecznego p. prez. Słomińskim.

Wpływ wychowawczy rodziny Rola rodziny w odrodzeniu społecznym

Wiek dziecięcy jest najpodatniejszy dla wpływu wychowawczych. Różnorodnie czynniki jak: warunki miejsca, obcowanie z ludźmi, wpływ nauki, muzyki, kin, teatrów, szkoły i t. p. pozostawiają niezatarty ślad w duszy dziecięcej, nadzwyczaj wrażliwej na bodźce świata zewnętrznego. Dziecko szybko przystosowuje się a nawet upodabnia do otoczenia, w którym żyje. W sposób naturalny, nieraz nieświadomy, naśladuje ono to co widzi i słyszy, wzbogacając przez to swój zakres doświadczeń i wiadomości.

Wśród wszystkich czynników wycho-

wawczych, najpotężniejszym, a zarazem najbardziej pierwotnym i najnaturalniejszym — jest rodzina. Wpływ jej na dziecko, zwłaszcza w pierwszych latach jego życia, jest prawie wyłączny, nieprzerwany, ciągły. Tu zaczyna się życie dziecka i dokonywa się jego dalszy rozwój fizyczny, a w wielkim stopniu nawet umysłowy. W pracy wychowawczej przedewszystkiem tu działa najpotężniejszy środek, jakim jest miłość rodziców ku dzieciom i naodwrot. Przez własny przykład, przez ciągłe wyrabianie w dzieciach dobrych przyzwyczajzeń, mogą rodzice i rodzzeństwo, jeśli rze-

czywiście poświęcają się wychowaniu, tak silnie stworzyć nawyki i podwaliny w duszach dziecięcych, że żadne wpływy ujemne w późniejszym życiu nie zdołają ich w zupełności zniszczyć. Biorąc to pod uwagę, rodzina winna kierować się ściśle określonymi zasadami, znać cel życia i ukochać ideały życiowe, ku którym zdąża; nadto winna ona nieustannie pracować nad sobą, aby być taką, jakiej ma być jej potomstwo.

Najsukcesyjniejszymi środkami wychowawczymi, któreimi posługują się rodzice, są: **pouczenie i dobry przykład.** Dając przykład, pobudzają rodzice wrodzony dziecku popęd naśladowczy. Chcąc przyzwyczaić dzieci do prawdomówności, przyzwyczajając je do wyrażania się, zgodnego z prawdą, wzajemnej grzeczności i uczynności oraz szacunku osób starszych — rodzice winni sami być wzorem, t. j. wystrzegając się kłamstwa, wymysłów ordynarnych, kłótni, gwałtowności i dbać o właściwy wygląd zewnętrzny swego ciała, odzieży i mieszkania. Obok dobrego przykładu, najskuteczniejszym środkiem wychowawczym jest pouczenie, które objaśnia i tłumaczy dziecku drogi postępowania. Musi ono być jasne i zrozumiałe, tj. dostosowane do rozwoju umysłowego dziecka.

Każde dziecko, jako istota mało doświadczone i niewyrobiona życiowo, pragnie i potrzebuje pomocy, rad i wskazówek ze strony rodziców i nie można mu tego w żadnym wypadku odmówić. Wychowanie ślepo-niewolnicze, oparte na bojaźni przed rodzicami, zwłaszcza, jeżeli stosują kary cielesne, może mieć fatalne skutki. Dziecko, chowane w takiej atmosferze, wypacza się często, traci ambicję, staje się swawolne, krnąbrne, nieposłuszne, a nawet często nieczułe na cudze krzywdy. Wartościowe zasady, wywołujące głębokie nawet przeobrażenie duchowe dzieci, wytworzy tylko rozumne i umiejętne wychowanie rodzicielskie, oparte na wzajemnym zaufaniu, sympatii i miłości. Dziecko widzi, poznaje i odczuwa właściwości świata zewnętrznego w wielkim stopniu tylko przez swoich rodziców. Uszlachetniając i podnosząc rozwój dzieci, jako przyszłych obywateli, wpływ wychowawczy rodziny dokonywa także społecznego odrodzenia.

Bolesław Sobacki

Szkolnictwo zawodowe

Uwagi na czasie

Życie, to nieustannie toczące się koło zdarzeń, które w lwiej części powtarzają się corocznie. — Corocznie kończy się rok szkolny — corocznie kończą zastępy młodzieży szkołę powszechną i corocznie staje przed poważnym problemem, co robić dalej? Dawniej mówiło się, że pójdę do gimnazjum i sprawa zostawała załatwiona — spokojnie przeżywało się osiem nowych lat, by znowu stanąć przed zagadką — co dalej?

Dziś, gdy społeczeństwo otrząsnęło się trochę z owczego pędu i spostrzegło, że otrzymanie matury gimnazjalnej, to dopiero początek końca, ukończenie uniwersytetu to długa i ciężka droga dla wielu, po której idąc nie zawsze można osiągnąć cel. Zaczęto szukać szybszej i ekonomiczniejszej drogi, zdobycia możliwości zarobkowania. Zwrócono się do kształcenia zawodowego. Powstał szereg szkół, których celem jest wykształcenie inteligentnego pracownika w rozumieniu, że fachowiec bez wykształcenia ogólnego nigdy nie będzie zawodowcem i obywatelem w całym tego słowa znaczeniu.

Szkolnictwo zawodowe przeszło cały szereg prób, zwalczać musiało tradycje przesady — wywalczać musiało uznanie i zrozumienie w społeczeństwie. — Dziś już prawie wszyscy rozumieją znaczenie szkolnictwa zawodowego i przyjdzie kiedyś czas, że żaden mistrz nie przyjmie pracownika, który nie będzie miał ukończonej

szkoły zawodowej. Zrozumie, że wykwalifikowany czeladnik nie będzie zawadą w warsztacie, że kształcą się u mistrza dalej, nie będzie narażał go na straty — że pracę wykona dobrze przez co przyczyni się do wzbogacenia warsztatu.

Reforma szkolnictwa zawodowego daje nowe możliwości, osiągnięcia wyższych nawet stanowisk, poprzez szkołę zawodową — gimnazjum zawodowe i liceum. — Szkolnictwo zawodowe dzieli się na szkoły niższe, średnie i wyższe. Do szkół niższych przyjmowana będzie młodzież po ukończeniu czterech klas powszechnych — do szkoły średniej (gimnazjum) może wstąpić młodzież po ukończeniu 6 klas szkoły powszechniej — do wyższych po ukończeniu gimnazjum zawodowego lub ogólnokształcącego.

Atmosfera zrozumienia pracy w szkole zawodowej, wysoki poziom naukowy i artystyczny, tak potrzebny do wykonywania rzemiosła, zapewnia, że absolwentki tych szkół wchodzi w życie nie tylko jako dobre zawodowczynie, lecz także świadome swych obowiązków społecznych obywatelki.

Dziś minął bezpowrotnie czas, gdzie kobieta mogła być tylko Panią Domu, — dziś na równi z mężczyzną musi stanąć do walki o byt i musi przysporzyć grosza do utrzymania wspólnego domu.

L. Gutwińska

Na „Dzień Matki”

P. Prezydent Rzeczypospolitej skreślił w dniu 27 bm. następujący aforyzm na „Dzień Matki” organizowany na terenie całej Polski w niedzielę dnia 28 bm.

Dzieci! Kochajcie i szanujcie matki wasze. To miłość wasza i szlachetniejsza wasze serca —

KRONIKA

środa
31
maja

TORUŃ
Kalendarzyk rzym.-kat.
Wtorek Feliksa P. M.
Środa Anieli

— Nocny dyżur aptek. Do środy dnia 31 włącznie dyżuruje w śródmieściu Apteka pod Lwem, Rynek Nowomiejski. Na Bydgoskiem Apteka św. Anny, Mickiewicza 98. Na Mokrem: Apteka pod Łabędziem. Kościuszki 15

Repertuar kin:

Mars — „Jego Maleńka”.
Światowid — „Miłość potępieńca”.
Luks — „Porucznik Jej książęcej Mości”.
Palace — „Człowiek, którego zabiłem”.
Corso — „Zagadkowy zamach”.

TEATR-POLSKI

Sezon 1932/33

Kier.: Józef Cornobis.

We wtorek, dnia 30 bm.
o godz. 16-tej
Przedstawienie dla młodzieży
szkolnej

„Bez posagu ożenić się
nie mogę”

Komedja w 3 aktach St. Zagona.
Ceny najniższe od 0.30 do 0.80 zł.

W środę, dnia 31 bm.
o godz. 20-tej

„Bez posagu ożenić się
nie mogę”

Komedja w 3 akt. St. Zagona
Passe-partout nieważne.

W czwartek, dnia 1 czerwca br.
o godz. 20-tej
PREMJERA

„Kobieta i Szmaragd”

Komedja w 3 aktach Harry'ego
Jenkins'a.

Legitymacje zniżk. 33 proc.

Z miasta

— Zapisy do szkół powszechnych. Zarząd Pomorskiego Towarzystwa Szkoły Powszechnej zawiadamia, że zapisy do wszystkich klas sześcioklasowej szkoły Towarzystwa już się rozpoczęły i odbywają się w budynku szkolnym przy ul. Piastowskiej Nr. 2 (obok dworca Toruń-miasto) codziennie od godz. 11 do 13. Szkoła mieści się w pięknym i higienicznie urządzonej budynku, prowadzi od najniższych klas język francuski, gimnastykę rytmiczną i przygotowanie do gimnazjum. (3129)

— Zjednoczenie Lokatorów i Sublokatorów oddział Toruń (Wielkie Garbary 12) zwołuje nadzwyczajne walne zebranie na dzień 31 maja 1933 o godz. 7.30 przy ulicy Sukienniczej 20 u p. Skoka. Z powodu bardzo ważnych spraw obecność wszystkich członków bezwarunkowo konieczna. Zarząd. (3125)

— Zapisy w prywatnej szkole im. św. Teresy. W prywatnej szkole im. św. Teresy dr. Z. Szczepkowskiej zapisy dzieci od 6 do 14 lat do kl. I—VI codziennie od godz. 12—13 oraz w środy od godz. 17—18 w budynku szkolnym ul. Kościuszki 4. Z Bydgoskiego dojeżdżają dzieci bez przesiadania. Szkoła przygotowuje do gimnazjum. (2783)

— Przedstawienie dla młodzieży szkolnej. We wtorek dnia 30 maja br. o godz. 16 specjalne przedstawienie dla młodzieży szkolnej komedja węgierskiego autora St. Zagona pt. „Bez posagu ożenić się nie mogę”. W głównych rolach pp. Porębska, Łuczycka, Mazanek, Gliński, Mroźewski, Lenczewski, Jaworski, Ilciewicz i Cornobis. Ceny najniższe od 0.30—0.80 zł.

— Roczne walne zebranie Oddziału żeńskiego Związku Strzeleckiego odbędzie się w poniedziałek dnia 12 czerwca o godz. 19 w świetlicy grodzkiej Z. S. przy ul. Jagiellońskiej 4. (d3205)

— Sekcja sportowa organizacji PWK do OK komunikuje, że w dniu 31 bm. odbędzie się pokaz rytmiki. Ze względu na to, że tego rodzaju pokazy są w Toruniu rzadkością, war toby, żeby wszyscy interesujący się tą dziedziną sztuki, przybyli o godz. 20 do świetlicy przy ul. Łaziennej 24.

— Z organizacji PWK do OK. W środę 31 bm. o godz. 20 odbędzie się ostatnie w tym roku zebranie Klubu Pań. Atrakcją wieczoru będzie pokaz rytmiki, urządzony staraniem sekcji sportowej Organizacji. Goście i sympatycy klubu mile widziani.

— Zamach samobójczy. Onegdaj usiłowała popełnić samobójstwo przez napięcie się li zolu męzka W., zamieszkała przy ul. Czarnieckiego. Desperatce udzielił pomocy zawezwany lekarz pogotowia.

Wspaniała manifestacja działalności toruńskiej

ku czci Królowej Korony Polskiej

Dar serduszek dziecięcych w huldzie Bogarodzicy. — 7.000 dzieci bierze udział w uroczystym obchodzie „Święta Matki”

Toruń był w dniu wczorajszym widowiską najwzruszającego uwielbienia i hołdu, złożonego przez dziesiątki toruńską Królowej Korony Polskiej, wyrazem którego był piękny dar maleńkich serduszek dziecięcych w postaci granitowego pomnika ku czci Bogarodzicy, zbudowanego w lasach miejskich w Barbaree.

Uroczyste poświęcenie kapliczki Matki Boskiej w Barbaree, zbudowanej z drobnych oszczędności i składek działalności toruńskich szkół powszechnych, złożonych w ciągu maja miesiąca Marji, oraz dzięki wydatnej pomocy p. starosty Rogowskiego, było kulminacyjnym punktem uroczystości „Święta Matki”.

„Dzień Matki” to przedewszystkiem dzień Matki wszystkich Matek, czczonej w szczególności przez Polki i przez polskie dzieci. Cześć i kult Matki Bożej jest charakterystyczną cechą duszy polskiej, nieodłączną od naszych tradycji narodowych. Każde święto Matki Boskiej jest dla Polki właśnie „Świętem Matki”, to też dzień poświęcony miłości dziecięcej i przeznaczony na hołd matkom musi złożyć wszystkie kwiaty uczuć u stóp tej co macierzyńskim swym płaszczem osłania od wieków całą naszą Ojczyznę, wszystkie Matki, wszystkie rodziny, a króluje w Częstochowie i Ostrej Bramie.

Już krótko po godzinie 8-jej rano dziesiątki ze wszystkich szkół powszechnych Torunia, nadszły do kapliczki, aby wziąć udział w poświęceniu i w podniesieniu do pieknych lasów miejskich w Barbaree, żeby uczestniczyć w uroczystości poświęcenia kapliczki Matki Boskiej.

Uroczystość zorganizował Komitet Społeczny, złożony z nauczycieli wszystkich szkół powszechnych miasta Torunia i przedstawicieli komitetów

Rodzicielskich, pod protektoratem p. wojewoźdy Kirtiklisowej, a pod kierownictwem p. insp. Seiba i dyr. Widomskiego.

„DZIECI POLSKIE — MATCE POLSKI”

Kapliczka, zbudowana u wejścia do lasu w Barbaree według projektu inż. Małkowskiego, przedstawia potężny maszy granitowy 3 i pół metra wysoki, zaopatrzony w płaskorzeźbę imponujących rozmiarów dłuta art. rzeźbiarza Zelka. Nad ołtarzem napis: „Dzieci Polskie — Matce Polski”.

UROCZYSTE POŚWIĘCENIE KAPLICZKI

Około godz. 10-tej wokół kapliczki zebrało się około 7 tysięcy dziatew z rodzicami i opiekunami, oraz nauczycielstwo i goście. Nad morzem małych główek dziecięcych las transparentów z napisami: „Czcij Matkę Twoją” — „Mamusia to skarb najdroższy” it. l. Wśród gości zauważyliśmy protektorkę uroczystości p. wojewoździnę Kirtiklisową, ks. prob. Dr. Janka, Starostę Rogowskiego, radcę Małkowskiego — przedstawicieli miasta, insp. Seiba, naczelnika Kom. Kasy Oszczędności p. Adamczyka, dyr. Zaleskiego i wiele, wiele innych, którzy przybyli by uczestniczyć w tej podniosłej uroczystości.

Aktu poświęcenia kapliczki dokonał duszpasterz parafji NPMarji ks. prob. Dr. Jank w otoczeniu licznego zastępu duchowieństwa i katechetów szkolnych. Przed poświęceniem ks. prob. Dr. Jank wygłosił przepiękne okolicznościowe przemówienie, w którym położył doniosłość i znaczenie odchodu „Święta Matki”, które w tradycji polskiej zajmuje sweje zaszczytne miejsce. Duszpasterz podkreślił dalej pierwszorzędne zna-

czenie pedagogiczne „Święta Matki” i wyraził gorące podziękowanie iniektorom i organizatorom tego wspaniałego obchodu. Specjalne wyrazy podziękowań skierował ks. prob. Dr. Jank do matki, która z groszowych składek, złożonych w ciągu maja wystawiła ten granitowy pomnik ku czci Królowej Korony Polskiej.

POBLOGOSŁAW UMIŁOWANEJ OJCZYZNY NASZEJ

Po uroczystym poświęceniu kapliczki wmurowano akt erekcyjny:

„Działo się w Toruniu roku pańskiego 1933 — 25 maja miesiąca Marji, Królowej Korony Polskiej za pontyfikatu Jego Świętobliwości Piusa XI, kiedy Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej był, po raz wtóry wybrany przez Zgromadzenie Narodowe, prof. inż. Ignacy Mościcki, kiedy Ministrem i Wodzem Armji Polskiej był Jej Twórcą, Budowniczy Państwa, I. Marszałek Józef Piłsudski, a Prezesem Rządu R. P. min. Janusz Jędrzejewicz, Arcyepasterz ziemi Pomorskiej Ks. dr. Biskup Okoniewski.

W tym czasie Włodarzem Ziemi Pomorskiej był wojewoda Stefan Kirtiklis, dowódcą Korpusu VIII gen. Stefan Pałowski, prezydentem starostwa Pomorza — miasta Torunia, obchodzącego właśnie 700 lecie swego istnienia dr. Antoni Bolt starostą powiatowym i grodzkim toruńskim Bazyli Rogowski.

Dzieci toruńskie z groszowych składek ufundowały niniejszą kapliczkę z okazji Święta Matki, zorganizowanej pod protektoratem p. wojewoździny Kirtiklisowej, pod kierownictwem p. inspektora T. Seiba, kapliczkę projektował inż. architekt W. Małkowski, wykonana z granitu przez majstra mur. z Torunia F. Uthe, przy staraniach kierownictwa Zarządu Drogowego wydziału Pow. Toruńskiego p. bud. M. Jabłońskiego, technika K. Ciszewskiego, została zaopatrzona przez art. rzeźbiarza Ignacego Zelka z Torunia w rzeźbiony obraz Matki Boskiej Karmiącej, przeczystego symbolu macierzyństwa i szczególnej protektorki Narodu Polskiego, którego Korony jest na wieki królową.

Dzieci polskie stolicy Pomorza w ten sposób czczą Najświętszą Matkę Marję i składając Jej hołd najwyższy proszą o dalsze błogosławieństwo i wieczystą opiekę dla siebie, rodzin swoich i swej Ojczyzny, umiłowanej Rzeczypospolitej Polskiej.

Dzieci Polskie — Matce Polski

Po skończonej uroczystości 2 dziewczynki za deklamowały piękne wierszyki i odśpiewały kilka pieśni, poczem chłopcy ze szkoły nr. 10 wręczyli protektorce p. wojewoździnie Kirtiklisowej piękną laurkę, a dziewczynka ze szkoły Pom. Towarzystwa wręczyła p. wojewoździnie wiązaną kwiecica.

UROCZYSTA MSZA ŚW. W KAPLICY ŚW. BARBARY

Następnie dzieci wraz z rodzicami udały się do kaplicy św. Barbary, gdzie ks. prob. Dr. Jank odprawił uroczystą mszę św. Podczas nabożeństwa wszystkie dzieci śpiewały pieśni religijne.

Po nabożeństwie nastąpił 2 godzinny odpoczynek, w czasie którego dzieci spożyły śniadanie, przygotowane przez Kółko Rodzicielskie szkół Powszechnych. Najuboższym dzieciom wydano około 3000 porcji.

Las cały rozbrzmiewał beztroskim śmiechem kochanej dzieciarni, która spędzała popołudnie na zabawie. Nadszedł jednak czas powrotu, krótko przed godziną 5-tą dziatewa ruszyła w drogę powrotną do domu.

W ciągu całego popołudnia nadszły do Barbarki liczne rzesze rodziców z posiłkami, pragnących wziąć udział w „Święcie Dziecka”, a wszyscy wyrażali szczerze i gorące słowa uznania i wdzięczności dla organizatorów tej wspaniałej manifestacji działalności ku czci Królowej Korony Polskiej.

Niewątpliwie wszyscy ci, którzy szukać będą w naszych pięknych lasach miejskich wytchnienia po trudach i znojach codziennej pracy, zatrzymają się na chwilę bodaj kilka przed tym pomnikiem głębokiego kultu i przeogromnej miłości sere dziecięcych, wystawionym ku czci Królowej Korony Polskiej.

Wkrótce

Syrena Band w Toruniu???

Tajemnica autodorożki 33, przed sądem Apelacyjnym

Szofer Jakubowski uwolniony

Sensacyjna rozprawa o zabójstwo dokonane w nocy z dnia 14 na 15 lutego 1931 na osobie Góreckiego, jaka toczyła się przez dwa dni przed tutejszym Sądem Apelacyjnym, zakończyła się w dniu wczorajszym wyrokiem uwalniającym oskarżonego Jakubowskiego.

Jakubowski — szofer autodorożki nr. 33, zasądzony został — jak wiadomo — przez Sąd Okręgowy na 12 lat więzienia. Wyrok Sądu Okręgowego został dwukrotnie przez Sąd Apelacyjny zatwierdzony. Ostatnio Sąd Najwyższy wyrok Sądu Apelacyjnego ponownie uchylił, przekazując sprawę do ponownego rozpatrzenia Sądowi Apelacyjnemu w innym składzie sędziów.

Rozprawa rozpoczęła się w ub. piątek. Sześciu zabójstwa Góreckiego i rola oskarżonego Jakubowskiego w tej ponurej tragedji jest czytelnikom dostatecznie znana.

Sąd Apelacyjny po przeprowadzonej ponownej rozprawie ogłosił w dniu wczorajszym wyrok, uwalniający oskarżonego Jakubowskiego z powodu braku dostatecznych dowodów winy.

W motywach wyroku Sąd orzekł, że jeżeliby nawet przyjąć należało to, co pierwszym wyrokiem Sąd ustalił, to jednak nie ma podstaw do przypuszczenia, że Jakubowski sam w zamiarze dokonania zabójstwa zabił Góreckiego, a dokonał zabójstwa jedynie w obronie koniecznej.

Po ogłoszeniu wyroku Jakubowski został na tychmiast zwolniony z więzienia.

Obronę oskarżonego Jakubowskiego prowadził we wszystkich instancjach mec. Przystański. Trybunałowi przewodniczył sędzia S. A. Dudykiewicz, jako wotanci zasiadali sędziowie S. A. Mozolowski i Krupka. Oskarżał prokurator Zembrzusi.

Gdzie są najlepsze ciasta w Toruniu?

w Esplanadzie

Własny wypiek ciast, sprzedaż ciast i wszelkich wyrobów cukierniczych po za dom, po cenach konkurencyjnych.

Wydaje się obiady od godz. 12-16.

„Wejna wśród krzyży”

Odczyt pod powyższym tytułem, z powodów do Komitetu Miejskiego LOPP, niezależnych, zamiast 1 czerwca, tj. w czwartek, odbędzie się dnia 3 czerwca br. w sobotę o godz. 20 w auli Gimnazjum Męskiego im. Kopernika. — Warszawski „Kurier Poranny” z dnia 27 b. m. pisze o tym odczycie:

Pulkownik Grzędziński, dowódca 30 pułku Strzelców Kaniowskich, wygłosił w dniu 20 bm. w sali Kasyna Garnizonowego bardzo interesujący odczyt, poświęcony analizie powieści Andrzeja Struga „Złoty krzyż”.

Płk. Grzędziński umiał spojrzeć na książkę Struga oczami „człowieka wojny” — umiał podkreślić w niej to wszystko, co technicznie prawdą ciężkich zmagani wojennych. Opierając się na szeroko zarysowanym tle wspomnień własnych lub pamiętników żołnierskich, wydatnił istotę nastrojów walczących mas w ostatnim roku wojny światowej, nastrojów tak mistrzowsko oddanych przez Struga.

Widać było, że o książce Struga mówi człowiek, który dużo myślał nad zjawiskiem wojny. Autor, jako dawny żołnierz legjonów, nie drży przed wojną, gdyż rozumie, jak w z...

kończeniu prelegent, że gorszem nieszczęściem od wojny jest — niewola.

Bestjalski napad

Onegdaj krótko przed północą napađnięta została przez nieznanego osobnika na placu Teatralnym w pobliżu nowego gmachu województwa p. J. B.

Napastnik uderzył p. B. w głowę, a kiedy napađnięta straciła przytomność, zawłókł ją na plac, znajdujący się za budynkiem i tam zniewolił swą ofiarę, poczem zbiegł.

Przechodnie znaleźli nieszczęśliwą ofiarę zwyrodnialca w stanie pożałowania godnym; za wiadomości policję, która w wyniku przeprowadzonych dochodzeń ujęła sprawcę bestjalskiego napadu. Jest nim 24-letni handlowiec Aleksander Szramowski.

Zwyrodnialca spotka zasłużona kara.

Trup na Kępie Wiesego

W dniu wczorajszym w godzinach przedpołudniowych znaleziono na Kępie Wiesego w łozie w odległości około 30 mtr. od brzegu Wisły zwłokę nieznannej kobiety w wieku lat 65—70.

Tuż przy zwłokach leżała wiązka gałęzi. Przy zmarłej nie znaleziono żadnych papierów a jedynie chustkę, w której owinięty był 1 grosz.

Tożsamości dotychczas nie stwierdzono. Staruszka zmarła prawdopodobnie na udar serca, albo z wycieńczenia.

Zwłokę odwieziono do kostnicy miejskiej.

Zamknięcie Wszechpolskiej Wystawy Filatelistycznej

Pierwszą nagrodę zdobył p. Weimar z Warszawy

Ub. niedzieli zamknięta została w Toruniu Wszechpolska Wystawa Filatelistyczna, która w całej Polsce wzbudziła bardzo duże zainteresowanie.

W wyniku konkursu nagrodę honorową Ministerstwa P. i T. w postaci srebrnego pucharu i medalu złoty p. L. N. Weimarowi z Warszawy — za najlepszy zbiór znaczków polskich. Jury stwierdziły i podkreśliły fakt, że p. Weimar, rodowity holender, nawet nie władający językiem polskim, poświęcił się z widocznym zamiłowaniem specjalizowaniu znaczków polskich, przyczem osiągnął takie wyniki, że zbiór jego należy uznać po zbiorze muzealnym za najlepszy.

Medale złote przyznano Związkowi Filatelistów w Toruniu — za wzorowe zorganizowanie Wystawy; braciom B. i A. Niklewskim z Torunia — za zbiór znaczków polskich, a nadto nagrodę honorową ufundowaną przez p. Włodzimierza Polańskiego w postaci dzieła w luksusowym wykonaniu w języku francuskim pod tytułem Timbres Poste de Pologne aux XVIII et XIX Siecles; St. Rembielińskiemu z Warszawy za zbiór znaczków K. O. N. N.; dr. J. Tislowitzowi z Krakowa — za zbiór znaczków lotnicznych.

Medale pozłacane: mjr. L. Steinbachowi z Torunia — za zbiór znaczków Austrii; S. Scharfowi z Torunia — za zbiór znaczków starych Niemiec; S. Faferkowi z Gdańska — za zbiór znaczków Klajpedy, ponadto nagrodę honorową w postaci kompletu Ilustrowanych Wiadomości Filatelistycznych ufundowaną przez p. Witkowskiego z Poznania; A. Ruszczyńskiemu z Warszawy — za zbiór znaczków Rosji; p. L. M. Weimarowej z Warszawy — za zbiór znaczków Holandji; A. Stohmannowi z Wiednia — za zbiór znaczków Ukrainy. Aczkolwiek Wystawa ma charakter ogólnopolski, jury podkreśla fakt obślaniania Wystawy ekspozycją zagraniczną. Ponadto przyznano nagrodę honorową ufundowaną przez p. J. Witkowskiego w postaci albumu polskiego własnego nakładu w luksusowej oprawie.

Medale srebrne: J. Steinowi z Torunia — za zbiór znaczków polskich; E. Dubińskiemu z Torunia — za zbiór znaczków K. O. M. M.; spadkobiercom s. p. inż. St. Szepetyśa z Torunia — za zbiór znaczków Rosji; M. Rakowickiemu z Torunia — za zbiór znaczków Belgji, ponadto nagrodę honorową p. mec. M. Niklewskiego w postaci powiększonego Passe-partout; braciom M. A. Niklewskim z Torunia — za zbiór znaczków Kolonii Niemieckich; D. Gerlicowi z Warszawy — za zbiór próbnodruków polskich; S. Feistmantłowi ze Lwowa — za doskonałe tłumaczenie pracy prof. S. Miksteina, o znaczkach wydania krakowskiego i przyczynienie się tem samem do propagandy polskiej filatelistyki na terenie zagranicznym (§ 5 f. regulaminu Jury); A. Pachosińskiemu z Warszawy — za Wydawnictwa Filatelistyczne; M. Kamińskiemu z Torunia — za Wydawnictwa Filatelistyczne.

Medale brązowe: dr. K. Casperowi z Torunia — za zbiór znaczków W. M. Gdańska; K. Zakrzewskiemu z Torunia — za zbiór znaczków Czechosłowacji; Wl. Ilcewiczowi z Torunia — za zbiór znaczków Rosji Sowieckiej; kpt. Makarewiczowi z Torunia — za zbiór znaczków Bułgarii; dr. D. Bogoczowi z Torunia — za estetycznie ułożony zbiór znaczków Europy z ostatnich dwóch lat (§ 5 c. regulaminu Jury); J. Zadurowiczowi z Kolomyji — za pismo p. t. „Ilustrowany Kurjer Filatelistyczny”; redakcji

Chelmża

— Aresztowanie szajki złodziei. Policja śledcza pow. toruński wykryła sprawców kradzieży 39 kawałów materiału na ubrania męskie i damskie wartości ok. 1.100 zł., dokonanej w dniu 17 bm. na szkodę kupca Wojeberga Abrahama zamieszkałego w Chelmży w osobach: Waldowskiego Franciszka, lat 23, Gołaszewskiego Kazimierza lat 18, i Wiśniewskiego Witolda lat 20, zam. w Chelmży. Skradziony towar sprawcom odebrano i zwrócono poszkodowanemu. Przytrzymanym odstawiono do dyspozycji władz sądowych.

— Przykładna kara. W dniu 24 bm. została skazana przez Sąd Okręgowy w Toruniu Bolesława Hoffmanowa z Chelmży na 1 i pół roku więzienia za pobicie nauczycielki z Chelmży p. F. Niech to będzie ostrzeżeniem dla tych wszystkich rodziców, którzy nie tylko nie pomagają nauczycielstwu w ciężkiej pracy, ale jeszcze wrogo odnoszą się do niego i ujawniają to głośno złościami, a jak w tym wypadku było nawet czynną zniechęcą.

miesięcznika „Tęcza” z Poznania — za stały dodatek filatelistyczny (§ 5 c. reg. Jury); K. Dubińskiemu z Torunia — za ręcznie wykonane karty tytułowe do albumu.

Listy pochwalne: A. Janyńce z Torunia — za zbiór znaczków polskich; T. Trosze z Torunia — za zbiór znaczków polskich; B. Scharfowi z Torunia — za znaczki tymczasowego wydania poznańskiego; W. Lenartowskiemu z Torunia — za zbiór znaczków W. M. Gdańska; mjr. Steinbachowi z Torunia — za fragment zbioru; K. Zakrzewskiemu z Torunia — za zbiór kasowników U. S. A.; firmie „Filatelja” Bydgoszcz — za ekspozycję propagandową.

Listy pochwalne dla młodocianych: J. Steinowi z Torunia — za zbiór znaczków Estonji, ponadto nagrodę honorową ufundowaną przez p. A. Niklewskiego z Torunia w postaci albumu blanco; E. Zielińskiemu z Torunia — za zbiór znaczków polskich; Z. Twardowskiemu z Bydgoszczy — za zbiór znaczków europejskich.

W branży kosmetycznej jesteśmy samowystarczalni

Po ogłoszeniu bojkotu towarów niemieckich, piękną sprawą stała się kwestja, czy w przemyśle kosmetycznym potrafimy się obejść bez wyrobów importowanych dotychczas masowo z Niemiec. Celem wyświeślenia tej sprawy, zwróciliśmy się do polskiej wytwórni „Odol” z prośbą o wypowiedzenie się w tej kwestji.

Dzięki uprzejmości Dyrektora, zwiedziliśmy całą fabrykę, przyczem uzyskaliśmy następujące informacje.

Przodującymi krajami w przemyśle kosmetycznym są Francja i Niemcy. Import tych produktów w ciągu szeregu lat był bardzo znaczny i pieniądze nasze płynęły szerokim strumieniem do Francji, a zwłaszcza do Niemiec. Francja eksportuje do Polski głównie perfumy, wody kolońskie, szminki itp., wówczas gdy Niemcy poza wspomnianymi już artykułami zalewały rynek polski artykułami pierwszej potrzeby z zakresu kosmetyki i higieny, m. in. pastą do

Konkursy hipiczne w Toruniu

Ekipa Szkoły Podchorążych z Bydgoszczy zdobyła pierwsze miejsce

W koszarach Szkoły Podchor. Artylerji odbyły się w ub. czwartek doroczne zawody konne podchorążych w obecności kmdta CWArt. p. gen. dyw. Pricha Rudolfa.

Z powodu niepogody frekwencja publiczności była niewielka.

Wyniki zawodów są następujące:
W konkursie hipicznym podchorążowie starszego rocznika zdobyli nagrody:

1 nagrodę — pchor. Jaszczyński Władysław na koniu „Senator”.

2 nagrodę — pchor. Machowski Czesław na koniu „Mimoza”.

3 nagrodę — pchor. Szumski Michał na koniu „Orlik”.

W konkursie hipicznym zespołów nagrodę przechodnią Kmdta C. W. Art. p. gen. dyw. Pricha wygrał na stałe zespół klasy II. A.

Zwycięzcom cenne nagrody wręczyła p. Michałina Kaliszkowa — małżonka Dyrektora Na-

uk Szkoły Podchor. Art. w obecności jury z p. ppłk. Luśniakiem na czele.

W ub. niedzielę w koszarach Szkoły Podchor. Artylerji odbył się o zesz. już donosiliśmy, konkurs hipiczny zespołów szkół podchorążych: — Kawalerji z Grudziądza, dla Podofic z Bydgoszczy (kawalerja i artylerja) i Artylerji z Torunia.

Niestety i tym razem pogoda nie dopisała i wskutek ulewnego deszczu konkursy rozpoczęły się z opóźnieniem.

Zespoły przedstawił znany jeździec por. Ruściński Zygmunt jury, w skład którego wchodził pod przewodnictwem Kmdta C. W. Art. p. gen. dyw. Pricha — kmdci szkół podchorążych: płk. dypl. Kossecki, płk. Gnoiński, płk. Chomicz, kmdt kursu I. J. K. i Zaprz. ppłk. Lewandowski i Szeł Sztabu C. W. Art. mjr. dypl. Słowicki.

Konkurs zespołów odbywał się o piękną nagrodę przechodnią Kmdta S. P. dla Podofic w Bydgoszczy.

Nagrodę przechodnią w latach 1931 i 1932 zdobył zespół Szkoły Podchor. Kawalerji w Grudziądzu.

W wyniku zaciętej walki nagrodę przechodnią na rok 1933 zdobył zespół Szkoły Podchor. dla Podofic w Bydgoszczy (kawalerja) w składzie:

pchor. Szmigiero Jan na koniu „Walkirja”,
pchor. Kamiński Jan na koniu „Kira”,
pchor. Lapszyński Stanisław na koniu „Wał. pan”.

pchor. Poniatowski Stanisław, na koniu „Zawzięta”.

II. miejsce zajął zespół Szkoły Podchor. Art. z Torunia w składzie:

pchor. Jaszczyński Władysław na koniu „Senator”.

pchor. Maleńczak Edward na koniu „Ryś”,
pchor. Machowski Czesław na koniu „Mimoza”.

pchor. Morozewicz Augustyn, na koniu „Nabyta”.

Indywidualną nagrodę honorową Kmdta Szkoły Podchor. Art. dla najlepszego jeźdźcy zdobył pchor. Piech Stanisław na koniu „Tatar” ze Szkoły Podchor. dla Podofic w Bydgoszczy (artylerja).

Nagrodę honorową Kmdta C. W. Art. dla najlepszego jeźdźcy z zespołu Szkoły Podchor. Artylerji zdobył pchor. Machowski Czesław na koniu „Mimoza”.

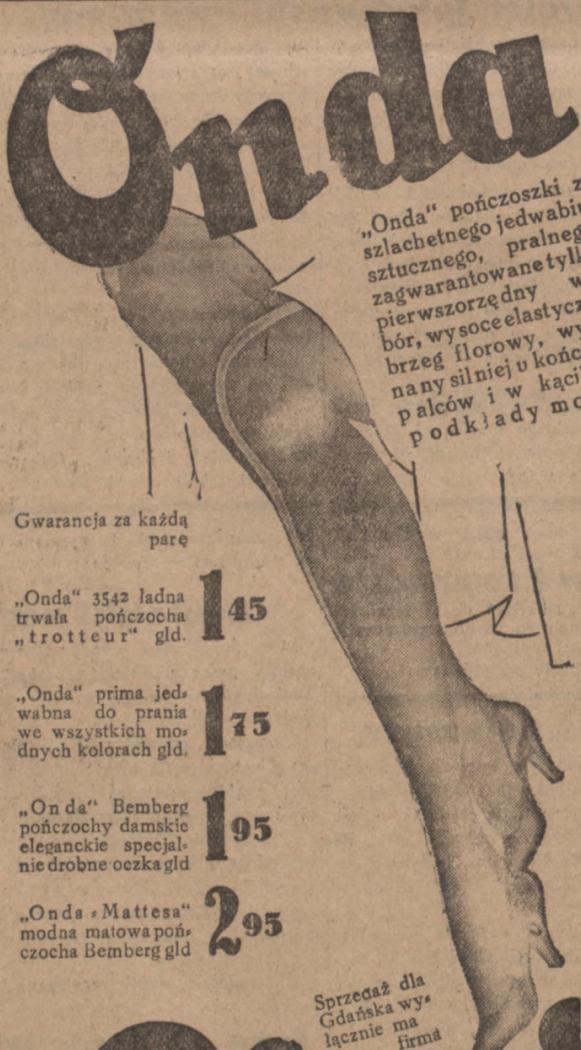
Po zakończeniu konkursu nastąpiło uroczyste wręczenie nagród.

Wąbrzeźno

— Aresztowanie podpalacza w Królewskiej Nowejwi. Dnia 10 maja w zabudowaniu rolnika Schneidra Karola w Królewskiej Nowejwi powstał pożar, który zniszczył stodołę wraz z niektoimi maszynami rolniczymi. Stodoła i maszyny wartości najwyżej 3000 zł. były ubezpieczone na sumę 4300 zł. w Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych Oddział w Toruniu. Ponadto w dniu 28 kwietnia br. spalił się również na szkodę Schneidra stóg słomy, stojący za stodołą, nasunęło się podejrzenie, iż pożar w obu wypadkach musiał być spowodowany przez poszkodowanego wskutek zbrodniczego podpalenia z chęci zysku asekuracyjnego. Podejrzenie to potwierdziły zebrane w toku dalszych dochodzeń poszlaki, na podstawie których został Schneider w dniu 21 bm. przytrzymany i odstawiony do dyspozycji władz sądowych.

Gniew

— Posiedzenie Rady Miejskiej. Dnia 17 bm. odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej, na którym Rada upoważniła Magistrat do podpisania nowej umowy z bekoniarzami gniewskimi. Znaczący należy, że nowa umowa z bekoniarzami ratuje miasto od formalnej ruiny gospodarczej, gdyż umożliwia amortyzację 200.000 zł kosztów budowlanych i zapewnia opłacalność dalszej eksploatacji bekoniarń. Wprawdzie pewne postanowienia umowy dodatkowej zależne są od podwyższenia kontyngentu uboju świń, jednak przy znanej życzliwości dla miasta czynników rządowych, należy oczekiwać przychylnego załatwienia tego postulatu bekoniarń i t. p. Oprócz powyższego Rada Miejska uchwaliła podjęcie wydobycia żwiru dla Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku przy pomocy bezrobotnych miasta, usuwając w ten sposób na wypadek zgody Dyrekcji Kolei Państwowych kwestję bezrobotnych przez zatrudnianie wszystkich przy wydobyciu żwiru.

Gwarancja za każdą parę

„Onda” 3542 ładna trwała pończocha „trotteur” gld. 1 45

„Onda” prima jedwabna do prania we wszystkich modnych kolorach gld. 1 75

„Onda” Bemberg pończochy damskie eleganckie specjalnie drobne oczka gld. 1 95

„Onda” Mattesa modna matowa pończocha Bemberg gld. 2 95

Sprzedaz dla Gdańska wyłącznie ma firma

Leiser

jak zawsze pierwszy dom towarowy obuwi i pończoch
Gdańsk, Langgasse 73.

Brodnica

— **Ku uwadze rodziców.** Po porozumieniu z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego przy prywatnym Gimnazjum Żeńskim w Brodnicy tworzy się I, IV, V i VI. oddziały koedukacyjnej szkoły powszechnej. Zapisy przyjmuje się codziennie w kancelarii Gimnazjum od godz. 11-ej do 1-szej przed południem.

Przy zapisie należy przedłożyć metrykę urodzenia, świadectwo szczenięcia ospy i ostatnie świadectwo szkolne. Opłata za naukę wynosić będzie od 10 — 15 zł. miesięcznie, zależnie od ilości dzieci w klasie.

Wszelkich informacji udziela się w kancelarii Gimnazjum (Brodnica, Kamionka 18) w godz. od 11-tej do 1-szej przedpołudniem, lub listownie, po nadesłaniu znaczka na odpowiedź.

Konarzyny

— **Święto lasu.** W ubiegłą niedzielę działy szkół Konarzyny, Żychce i Zielona Huta obchodziła w leśnictwie Żychce „Święto lasu”. Leśniczy p. Chlebosz oraz nauczyciele wygłosili odpowiednie referaty, a śpiewy, deklamacje i zabawy wypełniły całość programu.

— W szkole w Kiełpinach odbyło się zebranie, na którym wygłoszono referaty o mniejszościach narodowych w Polsce i w Niemczech.

— **Rolnicy organizują się.** Z inicjatywy Pom. Izby Rolniczej odbyło się tu zebranie organizacyjne Koła Producentów Rolnych. — Jako prezesa obrano p. Tyborskiego Jana z Konarzyny. O zainteresowaniu się tą sprawą świadczy fakt, że na zebranie przybyli mieszkańcy z całej parafii. Wygłoszono obszerny referat o hodowli świń.

Tczew

— **Nowy zarząd Ligi Morskiej.** Ostatnio odbyło się walne zebranie Ligi. Po wyczerpujących sprawozdaniach prezesa p. dyr. Stanki i skarbnika p. dyr. Brandla przystąpiono do wyboru nowego zarządu. Na marszałka zebrania powołano p. dyr. dr. Zwierzańskiego. W skład nowego zarządu weszli pp.: inż. Mieczysław Stanko — prezes, Zenon Lubiński, Witostawski

i kpt. Szczerbiński — wiceprezesi; inż. Henryk Niewiadomski — sekretarz; por. Moreń zast. sekretarza; dyr. Brandel — skarbnik, dyr. Kasprzyc zast. skarbnika; por. mar. w rez. Popiel i dyr. „Vistuli” Rudziński — gospodarze. P. dyr. Malewski, p. dyr. Kuczyński i p. dyr. Domianowski — Komisja Rewizyjna.

Sępólno

— **Wylowienie zwłok samobójcy.** Dnia 20 bm. wydobyto z jeziora położonego przy szosie koło Płocicza zwłoki mężczyzny w stanie rozkładu, w których rozpoznano Świątczyńskiego Aleksandra, lat 28, mieszkańca wioski Płocicz. Świątczyński w dniu 10 bm. wieczorem wyszedł z domu, oddalając się w niewiadomym kierunku. Sekcja zwłok wykazała, że śmierć nastąpiła wskutek udaru serca. Ponieważ Świątczyński znajdując się od dłuższego czasu w stanie duchowej depresji nosił się z zamiarem dokonania samobójstwa, jest prawdopodobne, iż w krytycznym dniu wykonał swój zamiar.

Programy radiowe

Wtorek, 30 maja

Warszawa: 15,15 Komunikat gospodarczy, 15,25 Chwilka lotnicza i przeciwgazowa, 15,35 „Wśród książek omówi” prof. H. Mościcki, 15,50 Piosenki w wyk. J. Brochwiczówny i chóru Juranda, 16,25 Odczyt dla nauczycieli, 16,40 Odczyt ze Lwowa, 17,00 Koncert symfoniczny w wyk. ork. Filharm. Warsz. pod. dyr. G. Fitelberga i A. Kapuścińskiego (fort.), 19,00 Rozmaitości, 19,20 „Bieżące wiadomości rolnicze” wygł. p. J. Piatek, 19,30—19,45 Feljeton muzyczny z Krakowa, 20,00 Koncert wieczorny, 22,00 Kwadrans literacki Axel Munthe: fragm. z dzieła pt. „Księga z San Michel”, 22,15 Koncert solistów Wyk.: L. Blumentals (śpiew), Wł. Burkath (fortep.) i L. Urstein (akomp.), 23,00—24,00 Muzyka tan.

Środa, 31 maja

Warszawa: 12,10 Pięta gramofonowe; 15,15 Komunikat gospod.; 15,30 Kronika harcerska; 15,35 Program dla dzieci — a) Przygoda Kaczuski-Złotobruszki, obrazek pióra Marji Szpyrkówny, b) Opowiadanie pióra Heleny Wolskiej pt. „Jak ekscentryczny Anglik poblił swia

towy rekord rybactwa”; 16,00 Koncert wokalny 16,40 „O hodowli psa”, wygł. red. St. Bliźniński; 17,00 Koncert kameralny (płyty); 17,40 „Społeczne porady prawne”, wygł. prof. Orzecki; 18,00 Muzyka taneczna; 19,20 „Skrzynka pocztowa rolnicza”; 19,30 Feljeton literacki pt. „Literatura słowacka”, wygł. p. L. Rubach; 20,20 Pogadanka muzyczna, wygł. p. Wł. Fabry; 20,15 Koncert kameralny poświęcony J. Brahmsowi; 21,15 Wiadomości sportowe; 21,25 Płyty; 21,35 Koncert Chóru Dana; 22,10 „Na widno kręgu”; 22,25 Płyty gramofonowe; 22,35 Odczyt w języku esperanckim z Krakowa; 23,00—24,00 Muzyka taneczna.

Giełdy

Warszawskie notowania walutowe.

z dnia 29. V. 1933 r.

WALUTY.	
Dolary Stanów Zjednocz.	—
DEWIZY.	
Belgia	124,25—123,34
Gdańsk	—
Holandja	359,70—358,80
Kopenhaga	—
Londyn	29,95—29,78
Nowy Jork	7,54—7,50
Nowy Jork telegr.	7,55—7,51
Oslo	—
Paryż	35,10—35,01
Praga	—
Sztokholm	154,00—153,25
Szwajcaria	172,30—171,87
Włochy	—
Berlin (w obrotach nieofic.)	208,50

Notowania ziemiopłodów w Poznaniu

z dnia 29. V. 1933 r.

Zyto	—
Pszenvica	32,00—33,00
Owies pastewny	—
Mąka żytnia 65 proc.	23,25—24,50
Mąka pszena 65 proc.	50,00—52,00
Otręby żytnie	—
Ziemiaki jadalne	—

Groch Victoria	—
Seradela	—
Lubin niebieski	—

Notowania ziemiopłodów w Berlinie

z dnia 27. V. 1933 r.

Pszenvica nowa	195—197
Zyto nowe	—
Jęczmień jary browarniany	—
Jęczmień ozimy nowy	—
Jęczmień przemysłowy pastewny	166—176
Owies marchwijski	134—138
Owies pomorski	—
Mąka pszena	23,25—27,50
Mąka żytnia 70 procent.	21,00—23,00
Mąka żytnia 60 procent.	—
Otręby pszenne	8,80—9,00
Otręby żytnie	9,00—9,20
Rzepak	—
Groch Victoria	22,00—26,00
Groch drobny jadalny	19,00—21,00
Groch pastewny	13,00—15,00
Peluszka	12,25—12,00
Bób	12,00—14,00
Wyka	9,40—20,25
Lubin niebieski	11,90—12,75
Lubin żółty	—
Seradela	16,50—18,00
Kuchy lniane	10,60—10,70
Wytłoki suche krajowe	8,50—
Wytłoki Soja Hamb.	9,20—10,00

Notowanie kupców zbożowych w Toruniu

Toruń, 29 V. 1933 r.

Ceny rozumieją się za 100 kg franco stacja za ładowania na Pomorzu, za otręby franco stacja odbiorcza.

Pszenvica dworska 123 1/4 ft	32,00—32,50
Pszenvica targowa 122 ft	31,50—32,00
Zyto	15,50—16,00
Jęczmień dworski 115/16 ft	14,00—15,00
Jęczmień targowy 109 ft	13,75—14,25
Owies	13,00—13,50
Mąka pszena	—
Mąka żytnia	—
Otręby pszenne	9,75—10,50
Otręby żytnie	10,00—10,50

Ogólne usposobienie spokojne.

Za liczne dowody szczerego współczucia z powodu śmierci naszego najukochańszego Zmarłego składamy wszystkim

najserdeczniejsze podziękowanie.

Klara Templin z dziećmi.

Toruń, w maju 1933.

3124

Z prawami szkół państwowych 8056

8-klasowe gimnazjum żeńskie

G. Winogrodzkiego w Wejherowie

przyjmuje zapisy do wszystkich klas, poczynając od klas 2-giej.

Przy gimnazjum wstępne klasy koedukacyjne, przygotowujące do gimnazjum nowego typu

LICYTACJA.

Dnia 1 czerwca o godz. 16 sprzedam na rachunek osoby trzeciej najwięcej dającym za gotówkę: sztuciec stołowy złożony z 106 sztuk, oszacowany na 230 złotych. Zbiórka w biurze moim ul. Prosta 17.

(—) L. Rzymyszkiewicz, Komornik Sądu Grodzkiego, w Toruniu.

LICYTACJA.

Dnia 2 czerwca o godz. 12 licytować będę przy ul. Podmurnej 85 na rachunek osoby trzeciej, za natychmiastową zapłatą, większą ilość różnych towarów kolonialnych jak: śledzie, mydła, jarzyny, strączkowe, kakao, herbaty, pasty, makarony itp.

(—) L. Rzymyszkiewicz, Komornik Sądu Grodzkiego, w Toruniu.

UCHWAŁA. W sprawie odroczenia wypłat firmy Browary Chełmińskie Tow. Akc. w Chełmnie. Termin ogólnego zgromadzenia wierzycieli (art. 47 roz. z 6. III. 1928 D.U. p. 244) wyznacza się na dzień 9 czerwca 1933 r. godz. 10 przedpołudniem w Sądzie Grodzkim w Chełmnie pokój nr. 23.

Chełmno, dnia 16 maja 1933 r.

3N6/31
3128

Sąd Grodzki.
Zlec. 340/IX

OGŁOSZENIE. Postępowanie w sprawie przymusowego przetargu nieruchomości w gminie Gościeradz, położonej, w księdze wieczystej Gościeradz tom III karta 78 na nazwisko Jana Tomasza Seganowskiego, gościnniego z Gościeradza zapisanej, zastanawia się tymczasowo albowiem wierzycielka wniosła o tymczasowe zastanowienie.

Koronowo, dnia 23 maja 1933 r.

K 7/32
3131

Sąd Grodzki.
Zlec. Nr. 1045/VIII

Unieważniam

książeczkę wojskową na nazwisko Bolesław Fel'ka

3096

Radjo

z głośnikiem na prąd sprzedam. Toruń, Prosta 21/23, m. 2

Samochód

pięciosobowy, kryty oraz samochód ciężarowy — oba wozy w najlepszym stanie, na nowych gumach, w cenie bardzo korzystnej i na warunkach dogodnych, oddam.

Zgłoszenia do Redakcji „Dnia Pomorskiego” Toruń pod 3081.

NA RATY **mies. 20 zł.**

KROMCZYŃSKI,
Poznań,
Al. Marcinkowskiego 5

Podziękowanie

J.W.Panu Dr. Władysławowi Rauchowi w Wejherowie za wyleczenie z ciężkiej choroby i troskliwą opiekę składam serdeczne Bóg za płac. Anna Nadolska 3117

Wspólnik

z 2000.— guld. potrzebny od natychmiast, dla dobrze prosperującego magazynu trawieni i zakładu pogrzebowego i meblowego. Oferty pod nr. 1200 do ekspedycji „Gazety Gdańskiej” Gdańsk, Kassub. Markt 11, l p. 3103

OGŁOSZENIE PRZETARGU.

Okręgowy Urząd Budownictwa Nr. VIII w Toruniu ogłasza przetarg na:

1. Remont instalacji elektr. w koszarach 62 p. p. w Bydgoszczy, dnia 12 czerwca 1933 r. godz. 10-ta.
- 1a. Remont kasyna w C. W. Kaw. w Grudziądzu — 12 czerwca 33 r. godz. 11-ta.
2. Remont kotłów warzelnych w Szkole Strzel. Artyl. na Podgórzu pod Toruniem, dnia 14 czerwca 1933 r. godzina 10-ta.
3. Remont budynku nr. ew. 215 w II/67 p. p. na Rudaku w Toruniu, dnia 1 czerwca 33 r. godz. 11-ta.
4. Ocieplenie stajni (stropu) bud. nr. ew. 2497 dla 8 p. s. k. w Chełmnie dnia 17 czerwca 1933 r. godz. 10-ta.
5. Nowe pokrycie papowe dachów bud. nr. ew. 1755, 1766 — 64 p. p. Grudziądz — dnia 19 czerwca 1933 r. godz. 10-ta.
6. Wymiana słupów w budynkach koszarowych i stajennych w 16 p. ulanów Bydgoszcz, dnia 19 czerwca 33 r. godz. 11-ta.
7. Dobudowa i remont budynku mieszkalnego nr. ew. 957 przy ul. Przedzamecz w Toruniu — dnia 26 czerwca 33 r. godz. 12-ta.
8. Remont instalacji kanalizac. wodoc. i urządzenie dla ciepłej wody w Centr. Wyszkołenia Kawalerji w Grudziądzu — dnia 20 czerwca 1933 r. godz. 10-ta.
9. Dorobienie okien w bud. nr. ew. 29 i 67 oraz poszerzenie jadalni w bud. nr. ew. 67 w Szkole Podchor. Artylerji na Mokrem dnia 22 czerwca 33 r. godz. 11-ta.
10. Instalacja kuchni parowej w I. Baonie Strzelców w Chojniach dnia 24 czerwca 33 r. godz. 10-ta.
11. Urządzenie umywalk w Szkole Podchor. Artylerji w Toruniu, dnia 24 czerwca 1933 r. godz. 11-ta.

Do oferty należy dołączyć:

- 1) Kosztorys ofertowy z cenami jednostkowymi i sumami ostatecznymi, wypisanymi cyfrowo i słownie.
- 2) Poświadczenie Kasy Skarbowej, na złożone wadium w wys. 3 proc. sumy oferowanej.

Ogólne i szczegółowe warunki budowy, kosztorys ślepe, przepisy o ofertach, instrukcje dla przedsiębiorców i rysunki są do obejrzenia i nabycia w Okr. Urz. Bud. Nr. VIII w Toruniu, Plac św. Jana 3 godz. 12—13.

Zastrzega się prawo podziału robót między kilku oferentów lub unieważnienia przetargu, jak też dowolny wybór oferenta.

Okr. Urząd Budownictwa Nr. VIII.
Nr. spr. 825-N.Bud. 33
Zlec. Nr. 342/IX

3127

5-cio pokojowe

słoneczne mieszkanie z pokojem dla służącej, werandą i łazienką zajmujące całe II-gie piętro willi obok parku w Tczewie, zaraz do wynajęcia, w cenie 150 zł. miesięcznie. Tczew, ul. Bałdowska 9. 3122

Piano

pierwszorzędne krzyżowe, jak nowe sprzedam tanio. Hinz, spedytor, Toruń, Mostowa 9. 3130

90 gr.!

funt smalcu, szt. margaryna funt 95 gr. oliwa franc. 100 g. 50 gr. Araczewski, Chełmińska, Toruń. 3131

Bacność Rolnicy i Mleczarni!

Pocynowanie wszelkich maszyn mleczarskich wykonuje **F. Kujawski**, Fabryka Maszyn i Odlewnia Złaz. Toruń. 292

Zobacz Kiermasz

Toruń. Szczytna 2 róg Szerekowej. Tysiące artykułów za bezcen 2118

I. Ogłoszenie

Zarząd Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Chełmża — Meino” zwołuje, stosownie do postanowień par. par. 10 — 19 statutu, Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy na dzień 26 czerwca 1933 r. na godzinę 10 przed południem do Starostwa Powiatowego w Grudziądzu ul. Młyńska Nr. 20 (sala posiedzeń I p.). Porządek dzienny tego Zgromadzenia jest następujący:

- 1) Wybór przewodniczącego Walnego Zgromadzenia,
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu za czas od 1 kwietnia do 31 grudnia 1932 r. i sprawozdania Rady Nadzorczej o zamknięciu rachunków za wyżej wymieniony okres czasu, oraz uchwała co do kwitowania Zarządu i Rady Nadzorczej z wykonania przez nich obowiązków. Warunki prawa do głosu na Walnym Zgromadzeniu określa par. 20 statutu. Ewentualne dodatkowe wnioski do porządku dziennego Walnego Zgromadzenia mogą być zgłoszone piśmiennie do dnia 12 czerwca 1933 r. do Zarządu Spółki w Grudziądzu.

3116

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W środę dnia 31 maja 1933 o godz. 12 w poł. sprzedam przy ul. Promenada 2—4 najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą: 1 fortepian Feurich oszacowany na sumę 8.000.— zł. który można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży w czasie wyżej oznaczonym.

Malak, Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy.

3132

Samotna

lat średn., zawrse znajomość w celu matrymonjalnym z kawalerem lub rozwiedzionym. Oferty do „Dnia Pomorskiego” Toruń. 3126

Wózki dziecięce

poleca „Fabryka Wózków Dziecięcych” Bydgoszcz, 3-go Maja 12. Ceny fabryczne! 2811

Willi

6 pokojowa komfortowa do wynajęcia. Zgłoszenia Bydgoszcz, Promenada 35. (3911) 66.

Willi, majątków, korzystnych sprzed. Rządowski, Toruń, Chełmińska Szosa 3067

